

**CELJSKI
TEDNIK**

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

CELJE, 30. SEPTEMBRA 1966 — LETO XX. ST. 38 — CENA 50 DIN
Gledališka 2 — Telefoni: uredništvo 23-69; oglaš in naročniki 21-27 (21-28)

RAZPRAVA PO IV. PLENUMU CK ZKJ REORGANIZACIJA ZKJ

Po vojni po prehodu iz ilegalnosti partije v legalnost so se spremenili odnosi med partijo in delavskim razredom. Bistveno so se spremenile naloge partije. Prej je partija pripravljala in organizirala delavski razred za izvedbo revolucije, po izvedbi revoluciji se je pa morala partija boriti za izgradnjo socialističnih odnosov v naši družbi.

Gospodarska razvitost, družbena zavest delovnih ljudi in mednarodni odnosi so nam otežili izvedbo te naloge. Šibkost socialističnih sil je pogosto nevarnost kontrarevolucije. Vse to je zahtevalo zadnjo stopnjo koncentracije oblasti v rokah partije.

Za to obdobje je značilen spor s stalinizmom, ki je zahteval od nas, da poiščemo lastna pota v smeri razvoja socialističnih odnosov. Ta spor je bil eden izmed najpomembnejših političnih impulzov, ki je privedel do postopnega izgrajevanja samoupravnega sistema. Polagoma smo v nekaj letih dosegli takšne spremembe na gospodarskem področju, pri dvigu politične zavesti delovnih ljudi in takšen mednarodni položaj Jugoslavije, da je to objektivno omogočilo izgrajevanje samoupravnega sistema.

Takšna kvaliteta sprememba v naši družbeni ureditvi je zahtevala spremembo v delovanju in organiziranosti partije. Kmalu smo začutili, da smo v paradoksalnem položaju, ko smo na eni strani razvijali samoupravni sistem, to je sistem, v katerem naj bi bila oblast v rokah delavskega razreda, to pa jo je imela na drugi strani še vedno partija v rokah. Na to stanje je opozoril do neke mere že VI. kongres Komunistične partije Jugoslavije. Zato, da bi dali poudarka sprejemanju stanja družbenih odnosov v Jugoslaviji, se je Komunistična partija preimenovala v Zvezo komunistov. Toda ostalo je pač tem, kajti tudi Zveza komunistov je obdržala isto organizacijsko strukturo in ista pravila, ki so bila primerna za Komunistično partijo, ko je ta delovala v pogojih ilegalnosti in kasneje revolucije.

Ne glede na neprimerne organizacijske oblike smo v kasnejšem razvoju dosegli do nivoja občine, da se je Zveza komunistov polagoma ločila od oblasti. Takoj moramo ugotoviti, da ta trditve verjetno ne drži za celotno Jugoslavijo. Če nekaj let je članom Zveze komunistov v glavnem jasno, kako ne smejo delovati, to je, da ne smejo »komandirati«. Manj jasno je, kaj, kje in kako naj deluje Zveza komunistov v prilikah, ko se je ločila od oblasti in ko je samoupravni sistem, kljub vsem hibam, že precej razvit.

Istočasno je jasno, da se vodilni organi Zveze komunistov na nivoju republike in zveze niso ločili od oblasti, da torej niso delovali kot idejni in usmerjevalni faktor, marveč kot faktor oblasti. Menimo, da velja ta ugotovitev posebno za izvršne komiteje v centralnih komitejih. Takšno stanje je na eni strani povzročilo premajhno odgovornost in dejavnost članov centralnih komitejev, na drugi strani pa je oteževalo dobro delovanje članom Zveze komunistov v občini.

Ze nekaj let iščemo odgovor na vprašanje, kaj, kje in kako naj deluje Zveza komunistov tako, da bo podpirala in usmerjala s svojim delovanjem razvoj samoupravnega sistema. Ker iščemo odgovor predolgo, je Zveza komunistov utrpela na svojem ugledu. Zaradi tega izgublja Zveza komunistov vodilno vlogo. Lenin je ob neki priliki dejal: »Kajti premalo je nazivati se avantgardo, vodilni oddelek — treba je tudi ravnati tako, da bi vsi ostali oddelki videli in morali spoznati, da korakamo pred njimi.«

Pred Zvezo komunistov je postavljena naloga, da se vodilni organi Zveze komunistov takoj reorganizirajo tako, da bodo v stanju opravljati vlogo ter sproti oboroževati člane Zveze komunistov pri nadaljnji izgradnji samoupravnega sistema. V nadaljnjem obdobju je važno, da najdemo odgovor na vprašanje, kaj, kje in kako naj deluje Zveza komunistov v razvitem samoupravnem sistemu in da najdemo takšne organizacijske oblike, ki so s tem sistemom v skladu.

JOZE CERNJAK

V prihodnji številki Celjskega tednika — na cel strani — v gosteh znani »bine«, karikaturist Albin Rogelj.

PRISRČNE POZDRAVE
GOSTOM IZ SRBIJE

OD MARIBORA DO ČATEŽA

Jutri zjutraj bodo iz Zidanega mostu z vlakom odpotovali srbski gostje; zastopniki okrajev Kragujevac, Kraljevo, Smederevo in Titovo Užice, ki so šestih dneh obiskali vrsto krajev od Maribora do Čateža.

Po prihodu v Maribor se je celotna skupina razdelila v dve skupini in medtem ko je prva ostala na mariborskem področju, kjer si je ogledala razne delovne organizacije in kraje od Ptuja, Murske Sobotice, Pohorja do Raven na Ko-

roškem, je druga skupina odpotovala iz Maribora proti Slovenskim Konjicam in se zadržala nekaj dalje v občini nekdanjega celjskega okraja.

V Slovenskih Konjicah so si gostje ogledali tovarno usnja

in usnjeno konfekcijo ter novo naselje v Skalcah z vinogradi. S predstavniki delovnih organizacij in predstavniki družbeno-političnega življenja v Slovenskih Konjicah so se gostje ob prigrizku tudi prisrčno pogovorili o zanimivo-

stih kraja in občinski problematiki.

Iz Slovenskih Konjic je skupina odpotovala v Rogaske Slatine, kjer so si ogledali steklaro »Boris Kidrič«. Tu so tudi večerjali in prenočili. (Dalje na 2. strani)

RAZGOVOR Z ING. MILOVANOM ZIDARJEM, DIREKTORJEM KK ŽALEC

NI NAS TREBA BITI SRAM NAŠEGA KMETA

ŽALSKI KMETIJSKI KOMBINAT JE V NEKAJ LETIH DOZIVEL IZREDEN GOSPODARSKI VZPON. S SVOJO PROIZVODNJO JE DRUGI NAJVEČJI KOMBINAT V REPUBLIKI. V MINULEM OBDOBJU JE BIL VODSTVO KOMBINATA NOSILEC IDEJE O OPREMLJANJU INDIVIDUALNIH KMETOV ALČEV Z MEHANIZACIJO. ŽALSKI KOMBINAT JE TUDI PRVI V DRŽAVI DAL V ZAKUP LASTNE TRAKTORJE. KLJUB TEMU, DA JE GLAVNA KMETIJSKA PROIZVODNJA HMELJ, ZIVINOREJA, PISCANCEREJA IN SADJARSTVO IZ LETA POSTAJAJE VSE DONOSNEJŠE IN MOCNEJŠE PROIZVODNE PANOGE. ING. MILOVAN ZIDARJA SMO ZAPROSILI, DA BI NAM ODGOVORIL NA NEKAJ VPRAŠANJ, KI ZANIMAJO NAŠE KMETOV ALČE IN POTROŠNIKE.

— Tovariš direktor, kaj so dale o vlogi in mestu agronomov pred desetimi leti in danes?

— Danes je mesto agronoma težje in odgovornejše, ker so tudi uspehi in neuspehi vidnejši. To je obenem tudi prednost naših agronomov.

— Naša kmetijska politika je v minulih letih doživljala izredno veliko preobrazbo. Koliko drži očitke, da naše kmetijstvo se danes ni sposobno preživljati samo sebe?

— Ta fabula je zelo relativna. Predvsem pa moramo ločiti družbeni in privatni sektor. To sta dva sinonima — majhen kmet je premajhen, družbeni obrati pa so preobremenjeni z davkami. Kljub vsemu pa lahko govorimo o ekonomski proizvodnji. V državi se 48 odstotkov prebivalstva ukvarja s kmetijstvom. Agrarna prenaseljenost je ponekod izredno velika.

Kmetijstvo se nikjer v svetu nima plačane vrednosti v določenih odstotkih. Kmet se nikjer ne obračunava vloženega dela, amortizacije. To je druga plat medalje...

— Kaj sodite o našem kmetu?

— Ni nas treba biti sram našega kmeta! Intelktualno je izredno razvit. Je zelo sposoben proizvajalec, izreden kalkulant, nezaupljiv in kar je prav — vsak ima šoke k sebi obrnjene. Vsekakor je bolj prožen kot avstrijski, ki ga vsi tako hvalijo. Tudi pri nas imamo kmete, ki so širši, kot pa je ozka njihova kmetija...

— V zadnjih dveh letih smo bistveno napredovali z opremljenjem kmetovalcev. Ali menite, da je teh nekaj traktorjev in lažjih kmetijskih strojev dovolj za potrebno proizvodnjo?

— Opremljanja ni nikoli konec, ker gre tehnika naprej. Vsekakor ni odveč previdnost ob nabavljanju nove opreme, če vemo, da ne bo racionalno izkoriščena. Kajti primer v Avstriji, kjer so šele sedaj začeli ugotavljati, da imajo kmetje luksuzno koncentracijo strojev, ki so pa neizkoriščeni, ker so jim potrebe narekovali trgovski potniki — je dovolj zgovoren. S to našo hajko o opremljanju pa gremo podobno pot, kajti če vemo, da je za naše področje potrebno 300 kosilnic, kaže pa, da jih ne bo dovolj 600, se je potrebno ob tem zamisliti in določiti precizirano organizacijsko obliko opremljanja.

— V začetni fazi opremljanja individualnih kmetovalcev so mnogi izrazili bojazn pred kapitalizacijo kmeta. Je bil ta strah upravičen?

— Za kapitalizacijo morajo obstajati pogoji, torej neomejena posest zemlje in delovne sile, ki jo obdeluje. Pred desetimi leti bi lastnika desetih milijonov dali na grmado, danes pa marsikateri obrtnik obrača še več sredstev. Veliko denarja se ne pomeni kapitalizacije. Dokler so »škarje in platno« v rokah družbe, ki ima svoj program, dotlej se ni bati kapitalizacije...

— Pred in po arondaciji zemlje v dolini so mnogi govorili o tem, da se bodo lahko kmetje zaposlovali v kombinatu in obdelovali svojo ali zemljo v kooperaciji. Kolikor vemo, je teh primerov malo. Ali je bila to le politična parola?

Dalje na 3. strani

RAZSTAVA VLADIMIRJA ŠTOVIČKA

Celjski Muzej revolucije prireja v občasnih razstavnih prostorih razstavo znanega akademskega kiparja — medaljerja V. Štovička.

Avtor je bil rojen 1896 v Boštanju pri Sevnici, študiral je v Pragi pri svetovno znanem profesorju Španielu. Ze v času študija je dobil vrsto nagrad. V Ljubljani je prvič razstavil 1925; od 1926 do 1931 je bil v Parizu, kjer je dvakrat razstavil in prejel diplomu Mention Honorable. Po vrnitvi v domovino je razstavljal malone po vseh večjih središčih Jugoslavije, 1946 do 1948 je sodeloval na veliki reprezentativni razstavi naše umetnosti v Sovjetski zvezi, Češki in Poljski, pred leti na Dunaju, Kairu in Holandiji. Leta 1959 je Štoviček prejel Trdinovo nagrado.

Celjsko razstavo, na kateri bo V. Štoviček razstavil 70 svojih stvari, bodo odprli 3. oktobra ob 17. uri, odprta pa bo do 25. oktobra. Občinstvo posebej opozarjamo na redko umetniško doživetje.

DRAGO STANOJLOVIČ

sem ugotovil, da vse te mamice in vsa mladež nakupuje le šolske potrebščine.

»Nekaj let sem že pri Ingradu. Nakupujem, vkladišujem, v glavnem se selim z enega gradbišča na drugega. Trenutno sem na gradbišču v Teharju, kjer gradimo novo valjarno.«

— Prej ste omenili, da ste se učili za trgovca, pred tem pa, da ste delali v steklarni?

»Živel sem v Slovenski Bistrici. Kot fant sem si poškoval roko, granata mi je odtrgala prste na roki. Zato sem moral izbirati poklice, ki bi bil najbolj primeren. Pa veste, kako je. Eno želiš, eno pa lahko. Poskusil sem se zaposliti v steklarni, kej je bil zaposlen že tudi oči. Stiskal sem modele pri pihalcih. Zatem sem napredoval za žgalca razsvetljavnega in okrasnega stekla. To je bilo v obdobju, ko je bistriška steklarina doživela krizo... Mlad sem bil, pa sem si rekel: Čuj Drago, zakaj se ti ne bi kaj učil? Veselila me je fotografija. To nisem mogel naprej razvijati. Sel sem za trgovskega vajenca k železnini. Pozneje sem delal na bencinskem črpalki. Tu sem že bolje zaslužil. Trgovina me je veselila.

Pa ti je nenadoma prišlo, kot grom z vedrega. Zaljubljen sem se. Pa kaj boš, tudi to se zgodi. Tako sem se razvnel, da je imel človek občutek, kot da bi samo hlače hodile po cesti...«

V smeđu je raztegnil usta, mi pomežiknil, kot da bi bil jaz kriv njegovemu zadovoljstvu in zatem v smeđu z zobmi, kot da bi Mrzlico zložil na Okrešelj, gromko: »Saj razumete, poročil sem se. Preselil sem se v Celje. Ona je na Otoku imela garsonjero, vanjo sem preselil svoja kovčka in sva začela. To je vse. Zaposlil sem se pri Ingradu.«

— Kako vse?

»Tako, lepo. V teh nekaj stvarkih je vsa moja mladost. Tega, tako sem tu pa tam včasih vasoval, tega ni treba ženi reči — to pa ne bom povedal. Pa tudi tega ne, da včasih utajim kakšen dinar, ki ga postrani zaslužim, da jo presenetim s kakšnim darilom.«

»Hudiča namalana, sedaj sem se spomnil, da sem pozabil kupiti solato za kosilo. Danes bova namreč doma kuhala, drugače se hrana v gostilni, ker žena po službi obiskuje predavanja. Študira namreč.«

Tudi to sva nakupila. Vse skupaj je zložil v veliko črno aktovko — kateri nakupovalec pa nima velike črne aktovke — jo obesil na kolo in se napotila proti Otoku.

»Tako je to, ona študira — jaz kuham. Pa kaj hočete, ves svet je narobe postavljen. Pa še vedno ženske trdijo, da niso enkoppravne. Lepo vas prosim. Izumili so pralni stroj, mikser, bikser, avtomatino kuhinjo — vse za ženske. Povejte mi, vi hodite več po svetu — ali je že kdo izumil avtomat za nošenje premoga po stopnišču za nas moške. Kakšna enakopravnost pa je to potem? No ja, drži sicer, da je veliko teh strojev za nas, ker zaradi preobremenjenosti žena mi z njimi ruku-jemo, toda ali niso bili namenjeni njim?«

Z odgovorom sem ga razočaral. Ustavil se je in me nekaj časa opazoval. »Sicer pa preidva na resne teme. Pravite, da bi se radi z mano pogovorili. Da bi pisali o tem. Kdo pa to bere, če danes še kdo sploh časopise bere.«

— Vi jih ne berete?

»Ne, ker sem sit teh problemov. Sami problemi. Ko sem prost, grem h Klavdijarju — kegljat. Tam se sprostim. Drugače pa sem doma. Razpravljam z ženo. No, kaj me boste še vprašali?« Nani

PISMA

SO PARNE KOPELI
NEPOTREBNE?

Pred mnogimi leti so v Celju obratovale parne kopeli. Ljudje iz mesta in okolice so se jih radi posluževali, kajti obentili so, da jim koristijo ne samo v higijenskem, temveč tudi v zdravstvenem smislu. Zdaj pa teh kopeli že dolgo ni več in prebivalstvo je prikrajšano. Pri takih kopelih bi lahko brez težav uporabljali tudi dišeč seneni drobec, ki bi ga lahko dodajali. Vroča sopara tega zdravilnega zelišča je mnogo bolj učinkovita kot navadna vodna para. Pa, da ne bi mislili, da hočem kaj novega ali nenačelnega. Podobne kopeli izvajajo na primer v Münchenu že mnogo let in jim tudi na misel ne pride, da bi jih ukinili.

Josip Zlof, Bistrica ob Sotli

KJE SO CIRKUSI?

Po enem letu se vam zopet oglašam, toda tokrat s prošnjo. Nujno potrebujemo nekaj podatkov o cirkusih, njihovem delu in kar je še bolj nujno zame — vsaj en naslov kakšnega cirkusa. Rada bi torej vedela:

1. Kje cirkusi obstajajo?
2. Kdo se lahko vpiše v cirkus ali cirkuski klub?
3. Naslov vsaj enega cirkusa (kluba), po možnosti tudi več.

Upam, da me boste uslišali in mi vsaj delno odgovorili.

Vaša zvesta bralka
Zvonka iz Virštanja

Odgovor bo res le delen.

V splošnem je na svetu veliko cirkusov. Znani so ruski in kitajski cirkusi, pa tudi nekateri evropski. Pri nas imamo cirkus Adria v Beogradu.

V cirkus se lahko »vpiše« vsak, kdor obvlada cirkuske vrline

oziroma ima potrebne telesne sposobnosti. Važno pa je seveda, če ga sprejmejo. Te dni bo na primer gostoval v Ljubljani italijanski cirkus Orfei; če imate po- goje, se oglasite pri direkciji — morda vas bodo sprejeli. Želimo vam čim več uspeha!

ZEBLJICA

V predzadnji številki je bilo objavljeno, da minula konferenca Zveze komunistov v Tovarni emajlirane posode sodi med najdaljše pri nas. Tovariši, vi ste napačno obveščeni. Tistega dne ob treh zjutraj je bila le prekinjena za nekaj ur, kajti to »veliko razčiščenje« se še vedno nadaljuje in traja. Ure in ure posedajo, razpravljajo, sedaj že tudi izven sejnih dvoran, mi delavci pa proizvajamo... Pa še to: tisto konferenco bi lahko preimenovali, vsaj glede vsebine!

Skupina neangažiranih
delavcev v EMO

NEKATERI NE MARAJO DELA

Ni čuda, če jih pa toliko gledam, kako lepo živijo brez dela. Ali pa pogledajte na primer moje otroke, za katere skrbim s svojo plačo (53.642 S-din), pa nas je sedem pri hiši. Vsi so pošteti, štiri šolam. Sosed pa nekaj časa dela, zatem pije, otroci so prepuščeni samemu sebi. Pred dnevi jih je socialna delavka odpeljala in kot sem zvedel, bo za njih družba plačevala po 80.000 dinarjev na mesec za vsakega posameznega. Se vam zdi to prav?

Zakaj ne bi vse take, ki nočejo delati, nagnali trdo delat, da bi si zaslužili ta naš ljubi socializem!

F. Jauk
Celje

Seja komiteja ZKS Celje

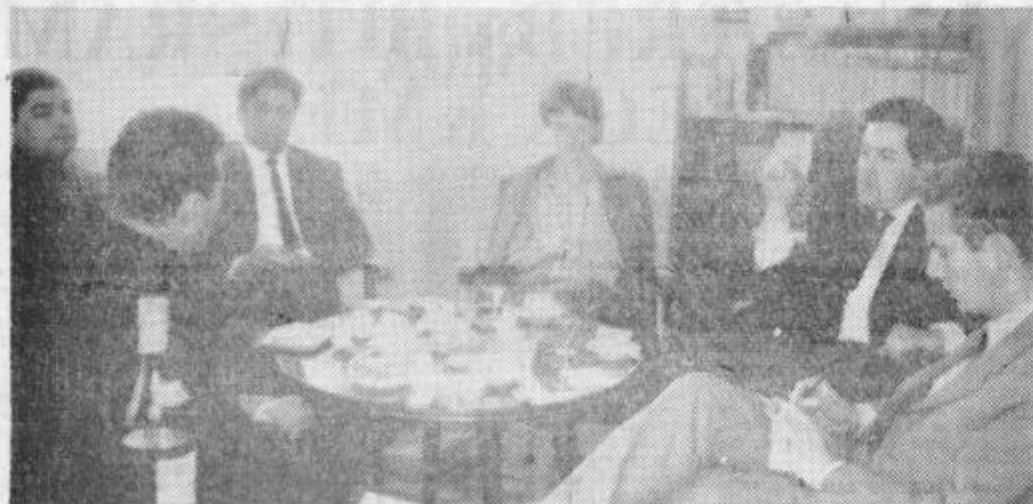
Na svoji zadnji seji je občinski komitej Zveze komunistov v Celju razpravljaval o pragramu dela, posebna komisija pa je člane komiteja seznanila tudi s problemi v nekaterih osnovnih organizacijah Zveze komunistov. V tej točki dnevnega reda so zlasti govorili o razmerah v EMU, IFI, Veležitarju, Obnovi in Klimi ter ugotovili, da je v teh organizacijah gospodarska in s tem tudi družbena reforma le začela delovati ter da se spreminjajo tako medsebojni odnosi, kot tudi odnosi v samoupravljanju. Podobno je tudi v nekaterih drugih delovnih organizacijah, v vseh pa bo treba poostriiti osebno odgovornost in se odkrito pogovoriti z ljudmi, ki imajo za svoja delovna mesta premajhne sposobnosti.

BAZENSKO POSVETOVANJE SEKRETARJEV OBČINSKIH KOMITEJEV ZK

Doslednost - pogoj za zaupanje

Na posvetovanju sekretarjev občinskih komitejev Zveze komunistov celjskega bazena, ki ga je Centralni komitej Zveze komunistov Slovenije sklical v pripravah na današnji plenar, so udeleženci razgovora — prisostvovali mu je tudi član izvršnega komiteja CK ZK Slovenije Tine Remškar — največ govorili o položaju in vlogi Zveze komunistov ter o nalogah v zvezi z reorganizacijo. Kot že nekajkrat doslej, so tudi tokrat poudarili, da so vsebinski pro-

blemi v delu Zveze komunistov mnogo pomembnejši od organizacijskih vprašanj ter da bi zato njim morali posvetiti večji del svojih prizadevanj. To pa ne bi smelo biti razlog za to, da bi se organizacijskih sprememb lotevali na hitro in jih sprejemali ne dovolj premišljeno in pretehtano. Tako so opozorili na vlogo predsedstva centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije, ki bi naj obravnavalo vsa področja naše (Nadaljevanje na 4. strani)

Pred dnevi je predsednik Občinskega komiteja Zveze mladine Celje, Stane Seničar sprejel tročlansko delegacijo mladih iz Čilea. Gostje so se zanimali predvsem za probleme in življenje mladih v Celju, obiskali pa so tudi tovarno EMO in Velenje.

PRISRČNE POZDRAVE GOSTOM IZ SRBIJE

Od Maribora do Čateža

(Nadaljevanje s 1. strani)

Naslednji dan se je skupina odpeljala v Velenje, kjer so obiskali tovarno »Gorenje«, zatem lesno industrijo v Nazarjih, popoldne pa so se odpeljali v Logarsko dolino. Včeraj so se gostje zadrževali v neposredni okolici Celja in v Celju. Ogledali so si sadne nasade v Mirovanu, ter tovarni Cinkarno in Topper v Celju. Zvečer se jim je pridružila še druga skupina, ki je medtem odšla svojo pot po mariborski

strani in skupaj so gostje prenočili v hotelu Celeia.

Povsod so goste iz Srbije spremljali predstavniki krajevnih družbeno-političnih organizacij in predstavniki občinskih skupščin, z vsemi so se gostje podrobno pogovarjali o vsem, kar so videli pa tudi z delavci in občani so navezali vrsto prišernih stikov in v pogovorih utrjevali navezanost, ki prehaja iz prvih stikov pred nekaj leti v resnično množično navezovanje prijateljstva.

Danes se vsi predstavniki bratskih srbskih mest zadržujejo v Celju, kjer si bodo v jutranjih urah ogledali Muzej revolucije in Stari pisarni, zatem pa bodo ob 9.30 položili vence pred grobnico narodnih herojev na Slandrovem trgu. Pri grobnici se bo zbrala tudi celjska šolska mladina.

Iz Celja bodo gostje odpotovali v Zasavje, kjer si bodo še danes ogledali tovarno Lisca v Sevnici, samostan v Pleterjih, razstavo Forme vite v Kostanjevici in Čateške toplince. Jutri zjutraj se bodo iz Zidancev mostu vrnili z vlakom v domače kraje.

Obisk gostov iz Srbije je bil zares poln srečanj in naporov, saj ni dovolil niti najmanjšega predaha. Iz doživljanja v doživljanje je vodila pot in vtisov je bilo toliko, da bodo svojcem in prijateljem doma lahko še dolgo pripovedovali, kaj so videli in doživeli na svoji poti po Sloveniji od Maribora do Čateža.

Ob slovesu lahko z občani vseh krajev vzklikamo: kmalu na svidenje!

H. S.

ZABELEŽENO ZA VAS

Predlog elaborata za posvetovanje

V naši občini vlada kulturno mrtvilo. Vse nekako dremajo. Čeprav so si prizadevali, da bi s peljem, eno rožljajočo in eno pokalno igrico prebudili ljudske množice, je bilo vse prizadevanje zastoj. Pokazalo se je, da sodobni človek nima poslušne za petje in da ga tudi rožljanje in pokanje preveč ne vznemirja.

Takšna kulturna situacija je seveda narekovala hitro in učinkovito ukrepanje. Takoj ko so ugotovili, pri čem smo, so izdelali elaborat za posvetovanje, kajti dejstvo je, da so posvetovanja, tečaji, seminarji in predavanja (da s pomočjo sploh ne omenjamo) zelo posrečena oblika za prebujanje kulturnega mrtvila.

V elaboratu za posvetovanje so ugotovili, da »ima kultura svojo izrazito družbeno funkcijo« (kar je izredno pomembno odkritje), »ki dviguje človeka« (podobno kot nekaj dviguje žerjav): »da učinkuje kot pomembna rekreacija, ki (spe) učinkovito dviguje delovno storilnost« (tu bi lahko za ponazoritev dviganja kot avdiovizuelni pripomoček uporabili kak diagram).

Nadalje so odkrili nekaj drugih faktorjev, potrebnih za razumevanje kulturne situacije: »Amaterizem, na primer, mobilizira innočno družbene sile, jih usmerja in povezuje ter se poslužuje za dosego svojih nalog najrazličnejše oblike dela.« (To so doslej vedeli le redki).

Prav tako ni brez pomena, da »se ob smotrnem sodelovanju kulturnih ustanov, skladov itd. položaj lahko izboljša« (posledica, da se izboljša, je izboljšanje), kakor tudi, da »nam take in podobne ugotovitve dajejo na prvi pogled optimistično sliko, ki pa je v praksi mnogo bolj zapletena in vse prej kot rožnata«. (Torej nekakšno moderno »kulturno tihožitje« — brez rož). Eno najpomembnejših spoznanj elaborata pa je gotovo v tem, da »mora biti osnovno težišče dela v bodoče — poleg razčiščenja načelnih in idejnih stvari« (seveda ne razčiščenja s čistilnimi stvarmi kot so na primer brezova metla, sesalec itd.)...

Vprašanje je, kako vsa dognanja neresničiti v praksi!

Preprosto: po elaboratu bo treba temeljito premisliti, se zamisliti in razmisliti:

1. o ureditvi evidence o številu članstva,
2. o stalnem poročanju gibanja števila in ugotovitvah interesov članstva,
3. o skrbi za vodstveno organizacijske in dobre strokovne kadre,
4. o kontroli izvajanja sklepov sej itd.

Če upoštevamo vse gornje in spodnje činitelje in pa seveda izmenjavo mnenj in izkušenj na samem posvetovanju, lahko računamo na uspeh v tem smislu, da bomo uspeli.

Kozorog

PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU

Četudi generalna skupščina OZN ni imela med 92. točkami dnevnega reda vprašanje Vietnamu, se je vseeno doslej večidel vsa razprava vsaj dotaknila, če že ne osrednje načela problemov vietnamske vojne. Stališče in mnenja so različna, vendar v bistvu takšna, kakršna smo že večkrat slišali. In kakor že vselej doslej, kadarkoli in kjerkoli so tudi razpravljali o Vietnamu, tam se ni nič spremenilo, vsaj ne na boljše, temveč imajo boji odločen značaj dolgotrajne in nemilostne vojne. V Južnem Vietnamu je sicer zasedla nova skupščina, ki so jo izvolili 11. septembra, a ameriški bombniki so v tem bombardirali razne »strateško pomembne točke«.

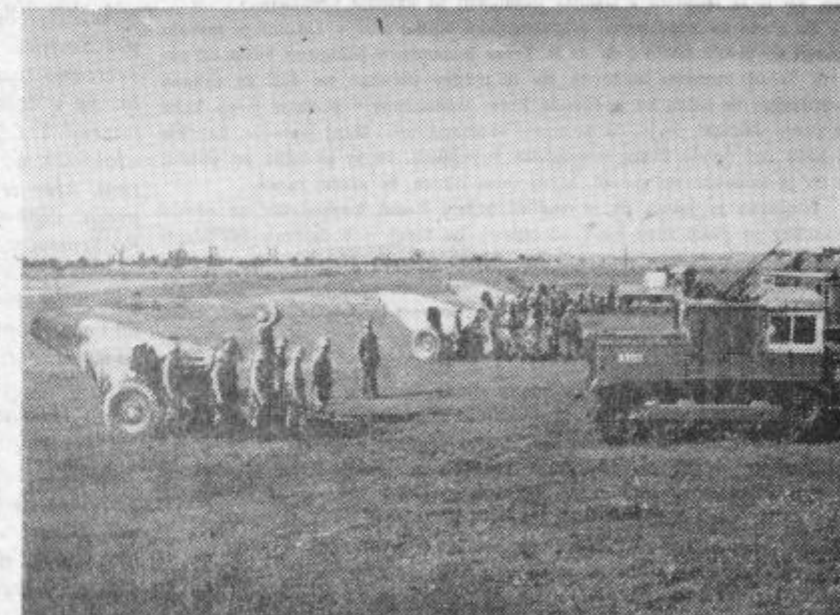
Doslej bolj ostro so se v OZN dotaknili razmer v Južnoafriški uniji, ki so ostale kljub atentatu na bivšega predsednika v bistvu nespremenjene, če ne še bolj zaostrene. Ob nastopu delegata iz Južnoafriške republike so vse afriške delegacije protestno zapustile razpravno dvorano, ki je bila tako napol prazna.

Kitajska je prelomila geslo »večni mir«, ki so ga še neoboroženi rdečegardisti sneli z vseh poslopij. Toda ta prelomnica bo verjetno še bolj značilna 1. oktobra, ko bo Kitajska praznovala svoj narodni praznik in ves svet s strahom pričakuje, da bodo tega dne oborožili odrede rdečegarde. Kulturna revolucija se bo tako nadaljevala z orožjem. Proti komu ga bodo uporabili in s kakšnim namenom? Slišijo se namreč govori, da se je Kitajska odločila s svojo rdečo gardo, da bo začela »svetovno revolucijo«, katere voditelj naj bi bil Mao Ce Tung. Pri nas in velik del Evrope že pozna iz preteklosti oborožen pohod takomenovanih »kulturturajerjev«, če mislijo Kitajci po-

noviti kaj takega, je v resnici v nevarnosti vsa človeška kultura na svetu.

Američani ne bodo pustili na cedilu Zahodne Nemčije, to je že resnica, nikjer pa ni zapisano, da ne bi mogli pustiti na cedilu njenega zdajšnjega predsednika Erharda. Do teh ugotovitev prihaja svet v zadnjih dneh po razgovorih, ki sta jih imela predsednika Erhard in Johnson v »Beli hiši«. Erhardove zahteve po ameriški podpori so vse preveč osebne, ZDA pa priznavajo, da je Nemčija zares njihov najboljši zaveznik v Evropi, vendar ni nujno, da je to zaveznikstvo odvisno samo od Erhardove vlade.

Takšni računi so trenutno zelo pravilni, vendar nastopa vprašanje nadaljnjega razvoja v primeru, če bi se uresničila težnja, ki so jo izrekli dnevi v OZN, da bi obe Nemčiji postale samostojni članici svetovne organizacije. Takrat bi se začeli tudi med njima razvijati drugačni odnosi in vprašanje ameriškega zaveznikstva bi bilo takoj precej bolj majavo.

Štirje medkrajevni pogovori v dvanajstih minutah NAPREDEK TELEFONIJE

Sedem avtomatskih central v omrežni skupini 063

KAZALO JE, DA JE UVEDBA AVTOMATSKIH TELEFONSKIH CENTRAL PRIVEDLA DO ZAMENJAV IN IN SLABIH ZVEZ. TODA S POSKUSOM IN RAZGOVOROM V PTT CELJE SMO SE PREPRIČALI O NASPROTNEM.

Klicali smo Velenje 850 10, hišno centralo občinske skupščine, kjer smo govorili s tovariščo Jožico Pavlič. Zvezo smo dobili že po prvem znaku, da je naročnik prost. Tovarišica Pavličeva nam je povedala, da je zdaj telefoniranje s kraji, ki imajo avtomatske telefonske centrale dosti bolj ugodno, zveze so hitreje, slišnost dobra, pomot ni, le za zveze z Mariborom in Ljubljano je potrebno zdaj več časa kakor prej. Tudi s postajo ljudske milice v Sentjurju kjer smo govorili z namestnikom komandirja Ivanom Stopinškom, smo dobili zvezo takoj. Tovariš Stopinšek nam je povedal enako, le da ni mogel reči ničesar o drugih medkrajevnih zvezah, ker razen v lokalnem prometu uporabljajo samo še zvezo s Celjem. Na številki 710 58 v Zalcu se je oglasila tovarišica Vebrova iz SDK. Povedala je, da so zdaj lokalne številke zelo pogosto nedosegljive, medtem ko so ostale zveze z drugimi kraji takšne kot poprej. Sicer tudi v Zalcu ni napačnih zvez, slišnost je dobra. Nekaj manj sreče smo imeli v Preboldu, kjer smo morali klicati trikrat, da se je

oglasil tovariš Grobevšek na številki 722 10 v Tekstinski tovarni. Tudi on je pohvalil avtomatizacijo, a na vprašanje, če se javljajo napačne zveze, je povedal, da se njemu sicer to ne dogaja, a da se nekateri pritožujejo. »Običajno dobijo ravno mene in se potem jezijo, toda pri telefoniranju je potrebno ohraniti mirno kri!« je dodal.

Vse te razgovore, s klicanjem in iskanjem števil, smo opravili v petih dvanajstih minutah. V PTT Celje smo se v zvezi z delovanjem avtomatskih telefonskih central pogovorili z direktorjem Edvardom Sepcem in referentom za notranje TT naprave Marijanom Erjavcem. Povedala sta, da so se v prvem času po uvedbi avtomatskih central zares pojavljale nekatere napake, ki so nastajale deloma zaradi zagnanosti telefonskih uporabnikov, ki so skušali takoj preskusiti prednost avtomatizacije in so tako preobremenili zveze. Poleg tega pa so se javljale tudi notranje napake, ki jih je tehnika sproti odpravljala, saj je to običajno v prvih treh mesecih delovanja, dokler se naprave ne »ute-

čejo« in prilagodi tudi frekvenca uporabnikov. Doslej so odpravili napake napačnih številčnih zvez med Celjem in Velenjem, nepravilne znake v Zalcu in še nekatere manjše pomanjkljivosti. Redno vzdrževanje, ki ga opravljajo v večjih centralah trikrat, v manjših dvakrat mesečno, poleg tega pa avtomatski kontrolor, ki sproti signalizira motnje, omogoča takojšnje odklanjanje napak in motenj v telefoniji. Tudi sami naročniki, ki s klicem na številko 97 opozarjajo na nepravilnosti, lahko dosti pripomorejo, da lahko telefonski tehniki nemudoma popravijo, kar bi bilo narobe.

Seveda je veliko odvisno od uporabnikov telefonskih naprav, ki lahko ob nepravilnem ravnanju s številčnikom sami povzročijo napačne zveze, kar pomeni, da bo še marsikje potrebna tudi »vaja« v uporabi telefonskih naprav. To postaja zdaj toliko bolj pomembno, ker bo perspektivno vključevanje v jugoslovansko avtomatsko telefonsko mrežo terjalo pravilno, jedrnat in časovno pravilno razporejeno uporabljanje telefona za razgovore.

O perspektivi avtomatske telefonije bi mogli govoriti samo v zvezi z denarjem in v veliki meri tudi z devizami. PTT Celje ima še letos v načrtu, da uredi telefonske avtomatske centrale v Slovenskih Konjicah, Sošanju, Vojniku in Storah, medtem ko je ureditev Vranskega odvisno od alternative novega kaoksilnega kabla Ljubljana-Sentilj ali ojačevalcev. Zelo resni razgovori so tudi z Rogoško Slatino, ki bi bila na vrsti že prihodnje leto.

Trenutno je za celjsko omrežno skupino zelo odločilno, kdaj bo vključena s klicno številko 063 v slovensko avtomatsko omrežje. To se kaže pri iskanju medkrajevnih telefonskih zvez, a rešitev je odvisna od nakupa naprav, ki je zanje Iskra že sklenila pogodbo, a ni dovolj deviz za plačilo. V kolikor bodo s skupni močmi uspeli zbrati dovolj deviz, bi mogli v prihodnjem letu pričakovati tudi vključitev v slovensko avtomatsko omrežno skupino.

Herbert Savodnik

Omejitev potrošnje za 12,5%

Zaradi manjših prispevkov od osebnih dohodkov in prav tako zaradi manjših prispevkov od prometnega davka so bili dohodki proračuna celjske občine v prvih osmih mesecih letos manjši za nekaj nad 411 milijonov starih dinarjev. Izpad je tolikšen, da zahteva nujne ukrepe, zlasti še, ker ni pričakovati, da bi ga do konca leta poravnali. Majhne so namreč verjetnosti, da bi v naslednjih štirih mesecih letos za beležili takšen porast osebnih dohodkov in tolikšen priliv na račun prometnega davka, da bi krili primanjkljaj, ki je nastal v prvih osmih mesecih letos. Zaradi tega bo

komisija za programiranje in financiranje predlagala skupščini občine Celje, da sprejme kot nujen ukrep za vskladitev proračunske potrošnje z dohodki 12,5% omejitev vseh proračunskih izdatkov. Po mnenju članov komisije, rebalans proračuna zaenkrat še ni potreben, zato pa je nujna omejitev vse proračunske potrošnje. Ukrep za večjo štednjo ni samo nujen, temveč tudi izraz previdnosti in preudarne gospodarnosti. Zato lahko pričakujemo, da bo do ta predlog komisije potrdili tudi člani obeh zborov celjske občinske skupščine.

-mb

Primanjkljaj dosti manjši

ali ne tudi na račun slabih uslug?

Osrednja točka tretje in hkrati zadnje seje članov skupščine komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev Celje je bila posvečena finančnemu stanju sklada zdravstvenega zavarovanja v prvih osmih mesecih letos. Četudi izkazuje sklad v tem obdobju 81 milijonov starih dinarjev primanjkljaja, je stanje zadovoljivo. Po zaslugi zdravstvene službe in organov samoupravljanja pri komunalni skupnosti socialnega zavarovanja je ta primanjkljaj neprimerno manjši kot je bil prejšnja leta in v istem času lani. To hkrati pomeni, da je

prišlo do določene stabilizacije, zlasti še, če primerjamo ta primanjkljaj z neprimerno višjimi, ki jih izkazujejo ostale skupnosti zavarovancev v naši republiki (izjema Nova Gorica). Uspehi stabilizacije so tu; ne glede na to pa se pojavljajo vprašanja kot na primer, ali niso ti finančni uspehi rezultat poslabšanja kvalitete zdravstvenih ali tako imenovanih hotelskih uslug v določenih zdravstvenih ustanovah. Razprava o tem problemu je opozorila tudi na nujnost, da se bo treba zavzeti za nadaljnjo stabilizacijo, za uskladitev potrošnje z razpoložli-

vimi sredstvi. Končno pa gre tudi za vprašanje, ali bomo tudi v prihodnje obdržali v zdravstveni službi vse, kar imamo in ali ne bi kazalo tudi na tem področju uveljaviti določene integracijske procese. Vsekakor pa lahko zlasti v bližnji prihodnosti računamo tudi na korenite spremembe. Gotovo je namreč, da se bo delež narodnega dohodka za osnovno zdravstveno varstvo bistveno zmanjšal in da bodo nekatera vprašanja rešena z razširjenim zavarovanjem.

Razprava o stanju sklada zdravstvenega zavarovanja je opozorila tudi na nekatere tehnične oziroma knjigovodske spremembe, zlasti kar zadeva sklade lanskega leta, zatem razlike, ki nastajajo med obračuni v zdravstvenih ustanovah ter pri zavodu in podobno. Na vsak način bo treba zadovoljivo in sporazumno rešiti tudi ta vprašanja. Poseben problem v tem sklopu je odziv sredstev tega sklada na druga območja oziroma v tem, da naši zavarovanci iščejo zdravstvene uslu-ge v ustanovah izven celjske skupnosti komunalnega zavoda. Ta odziv je precejšen in vsekakor pove svoje! Drugo vprašanje, ki prav tako zasluži posebno obdelavo, pa je zavračanje pacientov celjskega območja v zdravstvenih zavodih v Mariboru in Ljubljani. Baje je to stanje sprožila neka okrožnica. Ker na skupščini niso mogli ugotoviti, za kakšen akt tu gre in kdo ga je izdal, so naročili, da ta problem posebej razčistijo. Vsekakor se tu srečujemo z dvema vprašanjema: prvega je prav gotovo sprožilo finančno stanje sklada, drugega pa odpira odnos zdravnikov do bolnega človeka. Mar nismo šli predaleč in pozabili na skrb za človeka?

Poleg ostalih sklepov so na zadnji skupščini sprejeli tudi odločitev, da mora zavarovalec plačati k stroškom za zdravila 150 starih dinarjev. Pri tem pa so posebej opozorili, da zavarovalec v primerih, ko stane zdravilo manj kot 150 starih dinarjev, tega prispevka ne plača.

-mb

Prva skrb — delovni človek

V PRVIH ŠESTIH MESECIH LETOS JE V CELJSKI OBČINI
IZOSTALO Z DELA VSAK DAN 1.348 LJUDI

Na razširjenem plenumu občinskega sindikalnega sveta v Celju je bila jasno postavljena zahteva, da bi v vseh delovnih organizacijah zagotovili varnost pri delu, kar pogojuje ta skrb za človeka in ekonomski čini-telji.

Gotovo je, da mora biti na prvem mestu skrb za človeka, ki dela v socialistični družbi in ga moramo na njegovem delovnem mestu primerno zavarovati. Podatki v prvem polletju

letos dobro kažejo kakšno je stanje na področju varnosti pri delu. 308.917 igubljenih delovnih dni v občini Celje, od tega zaradi neugod pri delu 22.308 dni in drugo zaradi obolenj, pomeni, da je vsak dan odstotnih z dela 1.348 delavcev ali 4,57% vseh zaposlenih. Res je, da je bil v preteklih letih ta odstotek višji, vendar bi ga lahko še znižali. Stroški so izredno visoki in nam lahko predstavljajo veliko rezervo.

Služba varnosti pri delu je v večini delovnih organizacij zelo slaba in neurejena. Premalo gledajo na preventivo. Manjše delovne organizacije nimajo posebnih ljudi, ki bi skrbeli za to področje, v večjih pa imajo do varnostne službe še vedno zelo mačehovski odnos. Izjema je Zelenarna Store. Tako dnevno zasledujejo vzroke neugod in jih analizirajo, takšno sistematsko delo pa bo gotovo rodilo sadove.

Potrebno bo doseči spremenjen odnos do varnosti pri delu. Potrebno bo precizirati, kakšne so naloge sindikalnih podružnic, da bi izboljšali stanje. Akcija, ki bo trajala v večih občinah dalj kot leto dni, naj bi spremenila odnos do varnosti pri delu in zagotovila tej službi primerno mesto v delovni organizaciji.

VRNJEN OBISK

Pred dnevi se je mudila na prijateljskem obisku v občini ZELENARNA KAPLA v Avstriji posebna petčlanska delegacija skupščine občine Mozirje, ki jo je vodil predsednik skupščine Jože Doberšek.

Obe obmejni občini sta začeli v zadnjem času navezovati tesnejše medsebojne stike. Obe občini sta tudi zelo zainteresirani, da bi čimprej odprli maloobmejni prehod na Pavličevem sedlu. To bi precej doprineslo k zblizanju medsebojnih odnosov in sodelovanja med prebivalstvom na obeh straneh meje.

-er

VSI TRIJE OBLEČENI!
KJE SO SE OBLEKLI?
V POSLOVALNICAH TRGOV-
SKEGA PODJETJA »Moda«:

VOLNA, Prešernova 7
VESNA, Cankarjeva 2
MANUFAKTURA, Cankarjeva 1
SOLCAVA, Prešernova 9
BABY, Trg V. kongresa 41
DROGERIJA, Prešernova 4
TORBICA, Prešernova 7
STARI TRG, Tomsčev trg 9

NAJNOVEJSE IZDELKE, KI JIH
BOSTE LAHKO KUPOVALI V
PRIHODNIH DNEH V NASTE-
TIH POSLOVALNICAH, SI BO-
STE LAHKO OGLEDALI NA
ELITNI MODNI REVUIJI 8. IN 9.
OKTOBRA V NARODNEM DO-
MU V CELJU IN 16. OKTOBRA
V VELENJU!

NI NAS TREBA BITI SRAM NAŠEGA KMETA

(Nadaljevanje s 1. strani)

● Ne, ker imamo že sedaj vrsto primerov, ko so nekdanji kmetovalci pri nas zaposleni. Z novim zakonom o zadrukah in zakonu o delavnih razmerjih se pa to kmetovalcem zakonito omogoča. Trenutno je to mogoče le pri hmelju, ni pa rečeno, da te oblike ne bi mogli vpeljati tudi pri živinoreji, proizvodnji mleka.

— Torej, če bi vam kmetovalec ponudil na primer 5 hektarov hmeljišč, bi ga sprejeli v delovno razmerje?

● Bi, če bi bili v stanju ta način razvijati, kar bi vsekakor bili, če bi se začeli ukvarjati s tem. To bi bila posrečena oblika, saj bi bil s tem kmetovalec enako tretiran v družbi, kot delavci drugih proizvodnih panog. Bil bi zavarovan, zemljiškega davka ne bi plačeval, ker bi plačeval v obliki davka na osebne dohodke (proračunski prispevek), poleg tega pa bi verjetno hmeljaril bolje, kot je povprečje našega pridelka. To bi mu tudi jamčilo nadpovprečen, ne samo povprečen dohodek, kot ga ima sedaj.

— Če vrsto let je kombinat vlagal izredno veliko sredstev v modernizacijo hmeljišč. Kateri proizvodnji pa boste v prihodnje dali prioriteto?

● Hmelj bo od kmetijskih panog še vedno na prvem mestu, seveda, dokler bo to omogočeno. Prihodnje leto bomo modernizirali 108 hektarov kooperacijskih zemljišč. To ne bodo kompleksni po 50 hektarov, temveč tudi po pet. Po sedanji strukturi bodo več sredstev vlagali isti obrati, ki jih bodo več ustvarili.

— Letos je baje izredno dobra letina. Ponekod, na primer v Vojvodini in Pomoravlju je bilo toliko proizvodnih viškov nekaterih poljščin, da jih niso niti z njiv pospravljali, temveč kar podorali. Cene na trgu pa se niso bistveno spremenile. Zakaj?

● Na našem področju tega ni. Težave pa bodo s prodajo nekalitnega sadja, zlasti kmečke produkcije. To pa zato, ker ni kompleksne zaščite in ustreznih sort jabolk, ki jih sodobni trg zahteva.

— Ali je in kolikšna je zaradi določene tržne politike možnost fljaska določene kmetijske proizvodnje?

● Velika. Naše cene nekaterih

kmetijskih proizvodov so še vedno močno pod svetovnimi. Poglejte na primer uvedbo privilegirane zaščite pri izvozu mesa v Italijo. S to zaščito je postavljen družbeni sektor v izredno težaven položaj. Pri tem ne smemo pozabiti, da ima ta isti sektor preko 50.000 glav goveje živine (v Sloveniji), kar ni malo. Kaže, da utegne že prihodnje leto nastopiti kriza z govedino, kot je bilo to pred leti s prašičejo.

— Ali menite, da je rešitev?

● Je — v zaščiti agrara. Če je ves svet okrog nas zaščiten, pa tudi del naše industrije, zakaj ne bi bilo še kmetijstvo! Osebo ne razumem, zakaj naj bi Jugoslovani prispevali po izvoženem kilogramu mesa tudi do 380 lir za razvoj zapadnoevropskega kmetijstva, kolikor prispevamo doslej. Liberalnega gospodarstva v svetu ni več. Zato je treba v svetovnih odnosih urejati interese naših proizvajalcev hitreje, če ne želimo imeti posledic in zastojev določenih proizvodnje še v prihodnje.

— Državljeni z drugih področij trde, da je kmetovanje v Savinjski dolini zaradi specifičnih pogojev lažje, zato je tudi standard višji. Ali ta trditev drži?

● Hmeljarstvo se vključuje v svetovni trg in se meri po svetovni produktivnosti v tej panogi. Ima cene, ki veljajo na svetovnem tržišču. Ljudje pogosto ne vidijo ali nečesto videti težav; vložnega dela, zlasti pa živcev v tej proizvodni histeriji. Hmeljarstva brez močnih skladov ne more biti. Družba pa za hmeljarstvo v prihodnje ne bo dala niti dinarja sredstev, ker to ni proizvodnja mleka ali žitaric za potrebe domačega trga.

To fazo izgrajenosti, v kateri so nekatere kmetijske organizacije danes, smo mi preživeli pred štirimi leti. En sam kolektivni družbeni smeri in časa ne more spreminiti, lahko ga pa izkoristijo. In to možnost so tudi drugi imeli.

— In ob koncu, kaj vas je kot agronoma najbolj razočaralo?

● Pogosto sem bil razočaran, posebno pa takrat, ko smo toliko »pospevali« in nič naredili. Takrat sem že mislil narediti nad tem poklicem križ, ker je bilo toliko pridigarstva brez uspehov.

J. Sever

OBČANI NEREDNO PLAČUJEJO PRISPEVKE

Na zadnji seji skupščine občine Celje so odborniki razpravljali o poročilu o doseženih dohodkih in izdatkih proračuna občine Celje za obdobje januar—avgust letos.

To obdobje je glede na realizacijo proračunskih dohodkov izredno neugodno. Za čas od januarja do avgusta so planirali proračunski dohodek v višini 22.522.066 N-dinarjev, dosežen pa je bil le z 18.411.350 N-dinarjev, kar je za 4.110.716 N-dinarjev manj od planskih predvidevanj. Torej je bil plan dohodkov v tem obdobju dosežen le z 81,74%, letni plan pa z 54,49%, kar pa je za 8 odstotkov nižje od realizacije v preteklem letu glede na isto obdobje.

Precejšen je bil izpad prispevka iz osebnih dohodkov, saj so računali na povišanje osebnih dohodkov glede na lansko leto kar za 26,4%. Ker pa bodo osebni dohodki po predvidevanjih porasli največ za 22%, pomeni izpad sredstev v višini 700.000 N-dinarjev. Zmanjšalo se je tudi število zaposlenih za več kakor 1.600 kar pa predstavlja nadaljnji izpad

tega dohodka za približno 1.300.000 N-dinarjev. Izpadi proračunskega dohodka so bili tudi drugod. Zato so odborniki tudi sprejeli sklep o omejitvi proračunske potrošnje z 12,5%.

Odborniki so dobili tudi poročilo o koriščenju sredstev iz sklada prispevkov za urejanje mestnih zemljišč. Občani zelo neredno plačujejo ta prispevek in jih je mnogo, ki so v zaostanku za več mesecev, ker še vedno niso prepričani o resnosti samega prispevka. Ker je bil ta polnodeljavno sprejet in odobren, bodo morali v takšnih primerih od posameznikov izterjati denar celo za leto dni nazaj. Zanimivo je, da je sedaj s področja Dobre vplačano kot prispevek šele 6.000 starih dinarjev.

M. S.

KJE JE OSTALA ZVEZA MLADINE?

ZAPIS O ZADNJIH PODROČNIH PO-SVETOVANJIH PREDSTAVNIKOV POLITIČNIH ORGANIZACIJ V KOMUNAH.

Med pomembne činitele našega družbenopolitičnega mehanizma prištevamo tudi organizacijo Zveze mladine. Osnovna izhodišča o njenem položaju, mestu in vlogi v naši družbi najdemo v Programu Zveze komunistov. Kot vpliven družbeni faktor se mladinska organizacija uveljavlja posebno v obdobju zadnjih let, ko smo v celotnem sistemu naše socialistične demokracije, temelječe na samoupravnih odnosih, tudi v praksi vse bolj omogočali mlademu človeku, da sprošča svoje ustvarjalne možnosti na vseh področjih družbene aktivnosti.

Res je, da organizacijo Zveze mladine tarejo nekateri notranji organizacijski in vsebinski problemi, ki so bili čestokrat predmet kritike tako znotraj te organizacije same kakor tudi v drugih političnih forumih, še posebno v Zvezi komunistov, res pa je tudi, da se v praksi v odnosu do Zveze mladine čestokrat izoblikujejo stališča, ki so težko sprejemljiva.

Odvračno bi bilo razpravljati o tem, kaj mladina v naši družbi pomeni, kakšno vlogo odigra njena organizacija, kajti o tem smo povedali in zapisali že mnogo. Kazalo pa bi morda zapisati nekaj misli in ugotovitev o ODNOSU, ki se razvija in manifestira na relaciji Zveza mladine in druge družbenopolitične organizacije.

Zveza mladine kot družbenopolitična organizacija organizacijsko povezuje mlado generacijo, jo idejno in vsebinsko usmerja ter pripravlja za njeno aktivno udeleževanje v reševanju aktualnih vpra-

šanj našega družbenoekonomskega razvoja. Kritično analizira in ocenjuje delo te vlogo mlade generacije v konkretnem okolju in odnosih, v katerih mladi ljudje žive. Ni pa kritična pri tem ocenjevanju samo do problemov lastnega dela, temveč čestokrat zelo uspešno posega v svojih obravnavah tudi v najširša in najaktualnejša vprašanja našega družbenega razvoja sploh. Mladi ljudje so najkritičnejši ocenjevalci naše stvarnosti, saj jo doživljajo neobremenjeni s čimerkoli, brez krivde za vse tisto, kar je bilo storjeno napak in z edino željo, delati boljše in uspešnejše. V konkretnih kritikah v odnosu do posameznih negativnih pojavov in njihovih nosilcev so običajno izredno radikalni, zahtevajo ostre ukrepe, kar vse pa jim povzroča nemalo težav.

Aktualni problemi mlade generacije in Zveze mladine kot njene organizacije so čestokrat predmet obravnav v ostalih političnih organizacijah: v Zvezi komunistov, Zvezi sindikatov in SZDL. Te razprave so obsejnejše in vsebinsko globlje posebno takrat, kadar obravnavajo določene težave, ki se pojavljajo v življenju in delu mladine. Čestokrat si te organizacije »laste« pravico kritičnega ocenjevanja dela mladine. Samo to in praktično skoraj nič več. V zaključkih takih razpravljanih nemalokrat zasledimo, da je treba mladim tudi več pomoči, da jih je potrebno aktivneje vključevati v tok družbenih dogajanj in podobno. V delovnih organizacijah najdemo še precej primerov, ko so posamezni člani ZK s strani osnovnih organizacij »zadolženi« za delo z mladino itd.

In v čem se manifestira pomoč in aktivno vključevanje? Čestokrat v tem, da Zveza mladine še nadalje več ali manj prepuščamo njej sami, da se še nadalje ubada s svojimi problemi, da jo odraiva od aktualnih problemov in nanjo premnogokrat »pozabljamo«. Da bom konkretniji:

V začetku septembra so bila široma po Sloveniji področna posvetovanja v nekdanjih okrajnih središčih, katerih namen je bil predvsem podrobno analizirati odmeve na IV. plenum CK ZKJ in ugotoviti vsebinske in idejne manifestacije proizvajalcev v delovnih organizacijah po tako pomembnih določilih, kakor jih je prinesel brioniški plenum. Ta posvetovanja so obravnavala izredno širok spekter vprašanj od problemov nadaljnjega razvijanja samoupravljanja, delitve dohodka, poglobljanje socialistične demokracije in vloge družbenopolitičnih organizacij v sedanjem in predstoječem obdobju in ne na koncu tudi o aktualnih vprašanjih reorganizacije same Zveze komunistov. Govorili so tudi o problemih mladih, VENDOR BREZ NJIH, kajti na sestanku so bili vabljeni samo sekretarji občinskih komitejev ZK, predsedniki SZDL in predsedniki občinskih sindikalnih svetov...

Zakaj so ob tako pomembnem posvetovanju izostali predsedniki občinskih komitejev ZMS? Vprašanja, ki so bila analizirana, so pomembna tudi za Zvezo mladine, mi pa jo puščamo ob strani. Na podlagi izključno tega primera bi bilo seveda težko posploševati in skozi njega ocenjevati odnos političnih organizacij do

ZMS, toda ta primer ni osamljen. Podobno se dogaja vsakodnevno; dogaja se v delovnih organizacijah, na terenu, na nivoju občin in mogoče celo na nivoju republike?

Kakor na eni strani kritično ocenjujemo delo mladih ter jih grajamo za njihove napake (svojih mnogokrat ne vidimo, morda nam bi jih uspešno pokazali mladi), tako na drugi strani kaj radi pozabljamo nanje takrat, kadar bi s svojo navzočnostjo lahko doprinesli k hitrejšemu in učinkovitejšemu razreševanju posameznih aktualnih vprašanj. Široki smo v kazanju njihovih slabosti in ozki v organiziranem sodelovanju Zvezo mladine ocenjujemo prepogosto le enostransko, brez globljega vploga v njene probleme in s premajhnim upoštevanjem njenega bivanja in dejanske vloge.

Mladi se s svojo aktivnostjo uveljavljajo povsod; eni manj, drugi bolj učinkovito. Mi pa v konkretni praksi zavzemo do njih stališča, ki prej negativno kakor pa spodbudno delujejo na njihova prizadevanja.

Mar niso mladi vključeni v samoupravne organe? So, in mnogi so v celoti opravičili svojo prisotnost v teh institucijah, saj so čestokrat mnogo pripomogli k rešitvi konkretnih problemov!

Mar niso med mladimi tudi člani ZK? So, in še več bi jih bilo, če bi ZK v preteklih letih učinkoviteje reševala tista vprašanja, ki so ovirala njo samo in odbijala mlade, da se vanjo niso vključevali!

— Mar niso mladi ljudje člani SZDL?
— Mar niso mladi proizvajalci člani ZSJ?
— Ali niso mladi vključeni tudi v organizacijo?

Povsod se torej pojavljajo, njihova organizacija pa jim pomaga, da bi se čim uspešneje vključevali in delovali povsod, v vseh mehanizmih našega družbenoekonomskega in političnega sistema.

Ko danes široko razpravljamo o novi organizaciji ZK, bi kazalo ob teh razpravah razmišljati tudi o drugih aktualnih vprašanjih; o mestu in vlogi Zveze mladine v sedanjih pogojih družbenega razvoja in njenem prilagajanju konkretnim prilikam pa še posebej.

Ob zaključku pa ob zgornjem primeru samo še eno vprašanje. Kdo je »pozabil« povabiti k sodelovanju na omenjena posvetovanja tudi predstavnike ZMS; ali vodstvo CK ZMS ali vodstva ostalih republiških forumov, ki so posvetovanja organizirala? Kdorkoli je to storil, je storil napako! Skozi konkretno prakso se odraža odnos do Zveze mladine in izkušnje kažejo na slabo kvaliteto teh odnosov.

Če je zveza mladine v našem družbenopolitičnem sistemu postavljena kot enakreden politični faktor, potem mora tudi naše praktično delo odsevat njeno pomembno družbeno vlogo. Če hočemo, da bodo mladi člani naše družbe še aktivneje posegali v družbeno problematiko, potem moramo proklamirati stališča o ZM dosledno uveljavljati tudi v družbeni praksi. Od ostalih političnih organizacij Zveza mladine ne potrebuje objubljanja pomoči in mentorske vloge, temveč konkretno in učinkovito sodelovanje — le to bo ustvarilo pogoje ter možnosti, da mladi v čim večji meri sprostijo svoje sile v naših skupnih naporih za uspešno rešitev vseh zastavljenih nalog.

Bernard Strmčnik

Doslednost — pogoj za zaupanje

(Nadaljevanje z 2. strani)

ga družbenega življenja, toda v nobenem primeru ne bi smelo zamenjati centralnega komiteja, ki mora tudi odsej ostati tisti, ki daje odločitve. V ta vodstva bomo morali imenovati najbolj predane in zanesljive tovariše, pri tem pa upoštevati tudi mlajše ljudi in spoštovati načelo deakumulacije funkcij, ki edino zagotavlja polno učinkovitost in doslednost pri izvrševanju sklepov. Če je to zaradi dosedanje strukture centralnega komiteja mogoče v manjši meri, pa bi pomladitev vodstev morali zagotoviti vsaj ob kongresu. Načelo rotacije bi moralo zaziveti tudi vertikalno; z rošadami ni mogoče doseči njenega bistva.

Sekretarji občinskih komitejev so razpravljali tudi o politični aktivnosti in vzdušju po četrtem plenumu centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije. Opozorili so, da bi velik vpliv četrtega plenuma utegnil zbledeti, če ne bo pri odkrivanju napak in krivcev velike doslednosti. Ze zdaj se namreč nekateri branijo ta-

ko, da svoje »majhne spodrsiljave« primerjajo v »velikimi nepravilnostmi« ljudi na odgovornejših položajih. Tudi ne bi bilo prav, če bi edino organom državne varnosti očitali deformacije, saj vemo, da je birokratizma, škodljivega nezaupanja, intrig tudi na drugih področjih še veliko preveč. Končno tudi četrty plenum ni razpravljajal samo o škodljivem delovanju varnostnih organov, temveč je opozoril zlasti na vsebinske probleme v samoupravljanju, organizaciji Zveze komunistov in družbenem življenju sploh.

Centralni komiteji bi se morali v prihodnje tudi tesneje povezati s članstvom. Med osnovnimi organizacijami je namreč precej nejevolje, ker ni njihovih številnih pripomb, in mnenj nihče upošteval.

Udeleženci razgovora so nato govorili še o nekaterih drugih aktualnih vprašanjih — o pojavih regionalnega združevanja na različnih področjih, ki po metodi dela močno spominjajo na nekdanje okraje, o financiranju izobraževanja in vzgoje itd. I. B.

ZAPIS O ZDRAVILIŠČU, KI SE NI ZAŠLO V FINANČNE TEŽAVE GOSTJE O ATOMSKEM ČUDU

- OBSOTELJE SO PRETRESLI TRIJE DOGODKI: KO JE PRISLA XIV. DIVIZIJA, KO JE DOBIL O ŽELEZNICO IN KO SO GA POLOGOMA ZAPUŠČALI MLADI LJUDJE.
- DANES ŽE MARSIKATERI OBČAN BRIŠE PRAH S PRVIH TURISTIČNIH DINARJEV, KI KAPLJAJO PO NESKONČNO KOTANJASTI CESTI.
- TRADICIJA: FORMALNA »OTVORITEV« JE MIMO, SLUŽBENA PA BO SELE PRIHODNJE LETO, KAR PA GOSTOV NE MOTI.
- JABOLČNIK, PREOBLOZENI JERBAS I IN JESENSKA ROSA V HARINIH ZLAKAH.

Svet ob tem delu Sotle so včasih razburkale vesti o tem, ali je voda v tistih mlakah in ona, ki vre izpod skale, radioaktivna, da zdravi vse od trahoma pa do črevesnih katarjev in obratno, pa zopet one, iz katerih vsebine je bilo razbrati, da vse skupaj ni nič.

Ljudje, zdravja željni ljudje, pa so prihajali in še prihajajo. Nevsiljivo, kot je bilo nevsiljivo atomsko blato, po katerem so se zaradi zdravilne vrednosti še pred nedavnim valjali. Nihče doslej ni uradno za širšo javnost obelodanil, kolikšna je zdravilna vrednost vode, niti za katere bolezni je kopanje priporočljivo. Pri nas je že tako, da ob svečanostih govorimo s superlativi, si ob čestitkah težkamo roke, komaj pa se z

Istega mnenja je bil tudi predsednik turističnega društva JANKO STRAHOVNIK: »Pionirsko delo je za nami. V drugi fazi pa je potrebno speljati vodo v Podčetrtek, kjer bi polagoma razvijali turistično rekreacijski center. Seveda pa je najprej treba urediti cesto. Ta je za vso dolino najpomembnejša.«

Kljub vsemu cesti je prihajalo ob lepem vremenu mnogo kopalcev. V montažni baraki so za silo uredili slačilnice in priročni bife, da imajo gostje kaj prigrizniti. Drenj ob njem priča, da je to posrečena ideja.

Komaj se jesenska megla in rosa banketne mize podedi zadnja kaplja razlitega vina — pozabimo na poslanstvo in nagovor uporabimo ob drugi priložnosti.

Toda to obiskovalcev v Harinih Zlakah ne moti. Kajti komaj so v spominu izzevlele besede govornikov, ob svečani otvoritvi, že sta dva možakarja okobalila izpraznjeno klop ob bazenu, med noge razložila vsebino dveh torb in to svojo diabetarno kmečko hrano pridno zalivala z jabolčnikom.

Pisana je ta družba zdravja željnih ljudi.

J. Sever

»Ponesrečil sem se in bil v vseh bolj znanih toplicah,« pravi IVAN KOVACEVIĆ iz Zagreba. »Nisem se mogel premikati. Od nekega prijatelja sem zvedel za te toplice tukaj in poskusil. Poglejte me danes, zopet sem na svojih nogah...« Kovacević je eden izmed najrednejših gostov, ki vsako leto prežive v toplicah po nekaj dni. Lani si je postavil v bližini toplic celo weekend hišico.

O weekend hišicah razmišljajo in na tihem kalkulirajo tudi drugi. Vrednost močvirnatih travnikov je tako rekoč čez noč zrasla za štiri, petkrat. Z novimi avtomobili se vozijo razni občani in snubijo lastnike parcel, da bi jih prodali. Prihajajo od vsespovsod, celo z občine se najde kakšen referent...

Pred leti so vsi s prstom kazali za občanom, ki je rekel, da je enkrat ena — dve, pa privlekel staro avto mobilsko kabino, jo prelevil v kopalno kabino, slačilnico in še marsikaj. Našel se je občan, ki je dokazal, da po atomski kopeli zdravju najbolj prija spanje na senu v kozolcu in prve zdravja želne turiste, ki so se od drugih razlikovali po tem, da niso imeli nabreklih denarnic — vskladiščil jih je v kozolec za malo denarja.

Pred nedavnim so nekateri sramežljivo prevažali atomsko vodo domov ali pa namakali svoje negovane, vendar razbolele ude v to vodo. Danes jih lahko vidiš, kako se med žilnatimi, od dela zmučenimi telesi v lagodju zvijajo v novem ba-

zenu. In ko ostareli kmet iz Slovenških goric zateglo zapoje: Dekle, daj mi rož rudečih..., mu pritegne vase bazen. V vodi ni razlik, ne meja...

Človek ne bi verjel, da je med parkirnimi avtomobili že tudi nekaj takih z inozemskimi registracijami. Največ italijanskih in avstrijskih. Tudi njih smo pobarali, kako jim de kopel.

»Ne boste verjeli, obema z možem je pomagala,« nam je dejala gospa

Miani, doma iz okolice Padove. »Midva sva bila redna gosta v Rogški Slatini, kjer sva od znancev tudi zvedela za te toplice. Vi Jugoslovani ne znate ali ne opazite izkoristiti takšnih prirodnih vrednosti, iz kate-

rih bi pri nas naredili zlato jamo. Toda cesta, cesta. Zdelo se mi je, da bo avtomobil razpadel...«

Kopališče je na tej strani Sotle, medtem ko je staro korito na oni strani. Zeleli smo obiskati oba predsednika krajevskih skupnosti, da bi nam povedala o razvojnih možnostih kopališča. Zal smo našli le LUDVICA POČIVAVSKA, predsednika krajevne skupnosti Podčetrtek:

»Dolgo smo čakali na pomoč občine in ostalih institucij, pa denarja ni bilo od nikoder. Zato smo začeli sami zbirati sredstva. Bazen in objekt smo zgradili večidel z lastnimi sredstvi, regulacijo Sotle pa je izvršila Vodna skupnost iz Celja. Glede na to, da tu ni nobenih komunikacij in potrebnih objektov, bi bilo najbolje, če bi vodo v posebnem vodovodu speljali do Podčetrtega, kjer bi v določenem času zgradili tudi velik, olimpijski bazen. Samo kopališče je že takšno kot je, velikega pomena za ta, od družbe pozabljen predel. Poglejte, še sedaj je veliko okoliških kmetovalcev uredilo nekaj tujskih sob, v katere bomo pozneje po kategorizaciji s pomočjo turističnega društva usmerjali goste. Povpraševanje je veliko, le ceto bi morali urediti. Po tem bodo te toplice preobrazile celo dolino.«

nekoliko dvigne, se prvi kopalci potope v atomsko vodo. Z njimi pa kapljajo tudi prvi dinarji...

»Ali, čujte! Kje bodo sedaj naše ženske prale? Kje bomo pojili živino, a?« je spraševal kmetovalec. »Ta voda je bila vedno topla, žene so rade prale, sedaj pa pravijo, da v bazenu ne bodo smele! To ni v redu...«

»Poslušaj,« mu pravi drug kmet. »Kaj bo prala na roke, ko se bo to razvilo, ji boš kupil pralni stroj, tako je, brate. Tu bo še marsikaj in tebi bodo padali dinarji, da jih boš sede prešteval.«

In na večer, ko direndaj okrog bazena in korita zamre, kmetovalci ženejo živino h koritu, okrog kate-rega so še sveži papirčki in prazne konzervne škatle — da bi napojili živino. Pravijo, da ta voda še živini godi.

J. Sever

NEDAVNI PROBLEMI V SOSESKI LOŽNICA

Petrolejka v mestu Žalec

● KDO JE DOLŽAN UREDITI ELEKTRICNE VODE DO PRIKLJUČKOV K NOVOGRADNJAM? STANOVANJSKO PODJETJE ALI DISTRI-BUTER?

● TO NAS NE BRIGA, PRAVIJO OBČANI, MI BOMO ZBRALI SREDSTVA IN SAMI PLACALI, ZATEM PA TOŽILI ZA ODSKODNINO STANOVANJSKO PODJETJE.

● DOTLEJ PA BO PETROLEJKA SVETILA ALI PA ELEKTRIKA, CE SI JO BODO S KABLJI NAPELJALI OD SOSEDOV V NOVO HISO...

»Najprej imaš težave, ko začneš varčevati. Zatem imaš težave z nakupom zemljišča, pa z načrti, gradbenim materialom, delavci in na koncu s — hišo,« mi je jezno dejal občan. Kaj mi pomaga nova hiša, če se ne morem vseliti vanjo, ker ni elektrike.

V minulih dneh so bili v soseski Ložnica, novem stanovanjskem naselju Žalca nenavadni posveti. Stanovalci so imenovali posebne delegacije, ki so romale k političnim funkcionarjem, na občino, k direktorju stanovanjskega podjetja — zaradi enega samega problema — elektrike.

Soseska Ložnica je eden izmed treh zazidalnih okolišev, ki so vznikli v nekaj letih v Žalcu. Od teh treh je eden že zgrajen, to je zazidalni okoliš soseska DOM I., Benetke, kjer doživljajo, in naselje v Ložnici sta še nedograjena. V Ložnici, kjer že stojita dve stolpnici in nekaj individualnih hiš, kar pa je komaj tretjina celotnega kompleksa, je stanovanjsko podjetje rešilo komunalne probleme, razen električne napeljava do hišnih priključkov, ker to baje ni njihova dolžnost.

»Mi smo pošteno plačali vse pri-spevke, tudi komunalnega, zato ho-čemo tudi priključke,« trdijo občani.

Stolpnici imata električni priklju-ček. Tudi nekateri hišni lastniki ga imajo, ker so samo potegnili razne kable k sosedom, in to provizorično za silo rešili problem.

»Po neki odločbi občinske skup-ščine je stanovanjsko podjetje lahk prelevilo zbrana sredstva iz kra-ja v kraj. Naš denar je verjetno po-rabilo za ureditev soseske DOM I, ki je urejena. Toda ali je to prav, da moramo mi financirati njih?«

Pri tem izstopa načelno vpraša-nje, kdo je dolžan urediti električne priključke k novogradnjam? Stano-vanjsko podjetje ali distributer?

»Po tolmačenju sekretariata za urbanizem je dolžan to omrežje urediti distributer,« je povedal Dane Debič, direktor stanovanjskega podjetja. »Torej ELEKTRO Celje. Oni pa trde, da po njihovih zakonih to niso dolžni. Priključkov mi niso nikjer vračunavali in ne vkalkulirali. Sli smo celo preko svoje obveze, kljub temu, da smo finančno slabi, s tem, ko smo prispevali tisti kabel. Pogodbeno smo dolžni urediti omrežje, kabel pa omogoča vsakemu priključek. Veste, težko se je sporazumeti. S petimi lastniki smo se dogovorili, da bodo zbrali sredstva in to uredili. Zaš sami last-niki zgradb niso enotni. Vsekakor bodo čez mesec dni priključke ime-li.«

S tem bo za silo ta problem rešen. Tisti, ki že leto dni stanujejo v no-vi hiši in nimajo elektrike jo bodo imeli čez mesec dni. Ostali pa ravno tako. Torej bo le še en mesec sve-tila petrolejka v novem naselju mla-dega mesta. Nastal problem lepo ilustri-ira dejstvo, kam zahajamo za-radi nepreciznih kalkulacij, slabega poznavanja važnih odločb, katerih žrtev bi naj bil delovni človek, ki je nekaj let stiskal pas, da si je zgra-dil hišo.

J. Sever

Šola v Dobju ostane

Krajevna organizacija Socialistične zveze Dobje je preteklo nedeljo sklicala zbor občanov, ki se ga je udeležilo izredno veliko občanov, prišel pa je tudi predsednik občinske skupščine. Širile so se govorice, da bi v Dobju ukinili osemletko in bi učence višjih razredov prenesli na Planino. Prebivalstvo pa je sklenilo, da naj šola v Dobju še ostane. Toda, ker šola primanjkuje prostorov, ki so potrebni za sodoben pouk, bodo ob njej zgradili še kulturni dom, katerega prosvetna uprava bo služila tudi za telovadnico. V prostorih nad dvorano bi bili tudi nekateri kabine, delavnice za tehnični pouk, šolska kuhinja z jedilnico itd. Tu naj bi bili tudi šolski prostori.

Občani tega območja bodo pri gradnji kulturnega doma pomagali prostovoljnim delom in prispevki. Vredili pa so tudi že rezijski odbor, ki bo to gradnjo vodil.

Na zboru so govorili tudi o reorganizaciji poštne službe in sklenili, da bo naziv pošte zdaj Dobje pri Celju.

Delovna organizacija ZLATARNA CELJE Celje

razpisuje prosto delovno mesto visokokvalificiranega zlatarja — modelarja, za modeliranje zlatega nakita po osnutkih oblikovalca, pri Zlatarni Celje, Celje.

Pogoji za sklenitev delovnega razmerja:

- visokokvalificiran zlatar,
- 10-letna praksa v zlatarski stroki.

Osební dohodek po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov delovne organizacije.

Razpis velja do 10. 10. 1966, oziroma do zasedbe delovnega mesta.

Pismene prijave s kratkim življenjepisom sprejema tajništvo delovne organizacije, Zlatarna Celje, Celje.

JE ŽE STORIL

- Mi lahko podrobno opišete moštvo, ki vas je napadel, premikastil in poškodoval? vpraša policaj poškodovanca.
- To sem storil že pred njim, pa je takoj navalil name.

VLJUDNA ODPOVED

Sef: — Ne vem kako bomo lahko shajali brez vas, mladi mož, toda od ponedeljka naprej bomo poskušali...

TV od 2. 10. do 8. 10.

Nedelja, 2. 10.
9.25 Poročila (Ljubljana); 9.30 Srečanje v Tivoliju — odaja narodno zabavne glasbe (Ljubljana); 10.00 Kmetijska oddaja (Beograd); 10.45 Oddaja za otroke (Zagreb); 11.30 Kapetan Tenkeš — serijski film (Ljubljana); 12.50 Nedeljska TV konferenca (Zagreb); Nedeljsko popoldne; 19.05 Serijska igra (Beograd); 19.54 Intermezzo (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.45 Cik cak (Ljubljana); 20.52 Sofija — Beograd — zabavno glasbeno oddaja (Beograd); 21.50 Golo mesto — serijski film (Ljubljana); 22.40 Zadnja poročila (Ljubljana).

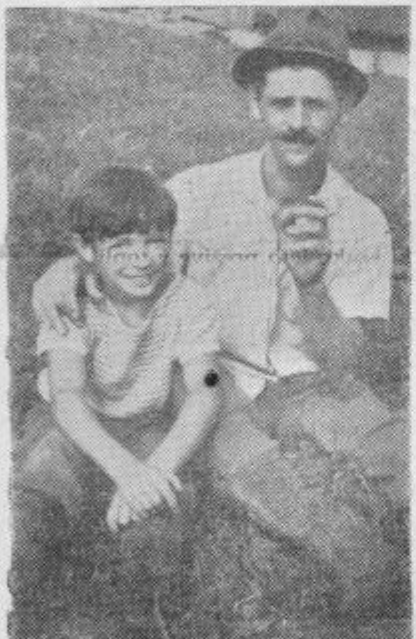
Ponedeljek 3. 10.
9.40 TV v šoli: Živim v velikem mestu, Vodik in vodikov peroksid, Kultura starega vzhoda je prisotna v današnji civilizaciji (Zagreb); 10.40 Rusčina (Zagreb); 11.40 TV v šoli: Pokrajina na zemljevidu in brez njega (Ljubljana); 12.05 Relief (do 12.10) (Ljubljana); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb); 15.50 Rusčina (Zagreb); 16.50 Poročila (Beograd); 16.55 Angleščina (Beograd); 17.25 Risanke (Ljubljana); 17.35 Disneyev svet — serijski film

Dobje pri Celju

Razgovor s Stankom Šušteršičem kmetovalcem in nekdanjim odbornikom šmarske občine MNOGO JE ODVISNO OD NAS

KMETOVALEC STANKO ŠUSTERŠIČ JE DOMA Z VETERNIKA, PO DOMACE PRI KRIZU. ŠEST LET JE KOT ODBORNIK ŠMARKE OBČINSKE SKUPŠČINE ZASTOPAL ŽELJE IN TEŽNJE OBCANOV S PREDELA, KI SE JE PO VOJNI LE POČASI RAZVIJAL. PREBIVALCI TE GA TERENA SO KMETOVALECI, USTVARJAJO PA V HRIBOVITEM PREDELU LE MALO TRŽNIH VISKOV. LETOS SO ELEKTRIFICIRALI VAS, SEDAJ PA SE TRUDIJO, DA BI UREDILI SE CESTO.

Šušteršičeva sama obdelujeta 22 hektarov veliko posestvo, zato čeprav drobne otroške roke morajo pogosto vskočiti. Posnetek prikazuje Stanka Šušteršiča s sinom med opoldanskim predahom.

»Kaj ti pomaga udarjati po mizi, ko pa veš, da je veliko krajev, ki so pomoči potrebni, občina pa nima denarja. Mi imamo le to smolo, da ima naša občina veliko takšnih področij kot je naše. Industrije je malo, kmetijstvo zaostalo, saj zaradi hribovja sodobna obdelava polj ne pride v poštev, zato je tudi denarja malo,« pravi.

»Ko smo se začeli boriti za denar, pa so že druge krajevne skupnosti bile bolj potrebne, odborniki so nas preglašovali, no sedaj se je le obrnilo malo na bolje. Ali ni bila sramoto, da Veterinik še dvajset let po vojni ni imel elektrike. Ljudje so kritizirali, ob zapečih godrnjali, vse pa se je uredilo, ko smo sami zbrali del sredstev, pokazali voljo in pripravljenost. Veste, mnogo je odvisno od volje nas samih.«

Tudi z Veterinika je krenilo mnogo mladih ljudi v dolino. Letos pa pravijo, da jih je veliko ostalo. V zadnjih letih so si nekateri kmetovalci nabavili manjše kmetijske stroje, po oprostitvi davkov so si hitreje ekonomsko opomogli, saj so pomnožili živinške črede, uredili gospodarska poslopja.

»Zdaj smo začeli s pripravami na podobno, veliko akcijo. Cestvo si moramo urediti. Z nobene strani ne moreš z motornim vozilom na Zgornji Veterinik. Ljudje so pokazali mnogo volje, torej bomo tudi to akcijo uspešno izvedli. Toda potrebno bo še veliko dela in truda.«

Preko Veterinika pelje planinska pot, po kateri počasi kapljajo turisti. Marsikateri se ustavi pri Šušteršiču, zaprosi za kozarec vina, klobaso.

»Gostilne se tu gor ne spleča imeti. Mi imamo doma vina dovolj, tujcev pa je le malo. Poleg tega z ženo sama gospodariva na 22 hektarov velikem posestvu, tu so še otroci in potem veste, kako je. Treba je krepko pljunuti v roke, da razbrazdaš te grče. Nekoliko si le spočijemo pozimi, toda sedanje kmetovanje ti še pozimi ne dovoljuje oddiha. Zivinoreja terja svoje.«

(Ljubljana); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Pri zobozdravniku II.: Pričakujoča mati ni predšolski otrok (Ljubljana); 19.05 Za danes in jutri — drobni nasveti (Ljubljana); 19.15 Tedenski športni pregled (Beograd); 19.40 TV pošta (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 TV drama (Beograd); 21.30 Biseri glasbene literature (Beograd); 21.45 Petar Petrović Njegoš — dokumentarni film (Beograd); 22.00 Zadnja poročila (Ljubljana).

Torek, 4. 10.

17.35 Mali strah Bav bav — predstava lutkovnega gledališča v Ljubljani (Ljubljana); 18.20 Letališče Split — reportaža (Ljubljana); 18.40 Festival slovenskih gledališč — kulturna reportaža (Ljubljana); 19.00 Svet na zaslonu (Ljubljana); 19.40 TV obzornik (Ljubljana); 20.00 Na obhodu — celovečerni film (Ljubljana); 21.30 Kulturna tribuna (Ljubljana); 22.10 Zadnja poročila (Ljubljana).

Sreda, 5. 10.

9.40 TV v šoli: V zavodu za sadjarstvo, Valovanje, Beseda — Mala slovnica (Zagreb); 10.40 Angleščina (Zagreb); 11.00 Osnove splošne izobrazbe (Beograd); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb); 15.50 Angleščina — ponovitev (Zagreb); 16.10 Osnove splošne izobrazbe — ponovitev (Beograd); 16.55 Glasbeni pouk (do 17.10) (Beograd); 17.35 Poročila

(Ljubljana); 17.40 Tik tak: Sanjica — I. del (Ljubljana); 17.55 Slike sveta (Beograd); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Polet 107 — reportaža (Ljubljana); 19.05 Zabavni koncert (Zagreb); 19.30 Mozaik kratkega filma (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Cik cak (Ljubljana); 20.35 100 let slovenskega društva — Berite novice! (Ljubljana); 21.35 Zadnja poročila (Ljubljana).

Četrtek, 6. 10.

9.40 TV v šoli: Doba cehovske proizvodnje, Kost in mišice, O književnosti, Razgovor v šoli (Zagreb); 11.00 Angleščina (Zagreb); 11.30 Glasbeni pouk — ponovitev (Beograd); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb); 16.10 TV v šoli: Pokrajina na zemljevidu in brez njega (Ljubljana); 16.35 Relief (do 16.40) Ljubljana; 17.35 Poročila (Beograd); 17.40 Tisočkrat zakaj — oddaja za otroke (Beograd); 18.25 TV obzornik; 18.45 Na prvem mestu — reportaža (Beograd); 19.10 Uvertura za diskoteko (Beograd); 19.40 Cik cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Aktualni pogovori (Beograd); 21.00 Rezerviran čas (Ljubljana); 22.00 Zadnja poročila (Ljubljana).

Petek, 7. 10.

9.40 TV v šoli: Rišemo, slikamo, oblikujemo; 20 minut po največji deželi sveta, Rudnik in rudarji (Zagreb); 10.40 Angleščina (Zagreb);

MALA ANKETA

NEKATERI ZBORI OBCANOV V CELJSKI OBCINI SO SLABO OBISKANI. ZATO SMO IZBRALI ŠEST OBCANOV IZ TREH KRAJEVNIH SKUPNOSTI OD OSEMNAJSTIH, KOLIKOR JIH JE, DABI NAM POVEDALI, ČE SE UDELEŽUJEJO ZBOROV OBCANOV, IN ČE NE — ZAKAJ NE. ODGOVARJAJO OBCANI Z DOLGEGA POLJA, OTOKA IN GABER-JA.

IVAN SIMON, delavec, Smrekarjeva 5:

SIRO CAR, delavec, Šaranovičeva 9:

»Hodim na zbor volivcev, vendar se mi zdi, da to nima smisla, kajti doslej se je le malo tega, o čemer smo odločali, sklepali in razpravljali, uresničilo. Menim, da je vsaka stvar, o kateri na zborih občanov razpravljamo, pomembna in to tembolj, ker na zborih občanov razpravljamo o pomembnih stvareh — žal pa jih potem ne izvajamo. Lahko bi naštel nesheto sklepov in predlogov, ki niso bili upoštevani in ne izvajani. Ker tega ni, je boljše, da v bodoče ostajam doma, bo vsaj družina imela več od mene.«

»Doselej sem redno hodil na vse zbor volivcev, če nisem bil slučajno ravno takrat v službi. Ugotavljam, da na te zborje hodimo le delavci in upokojeanci, mladine, inženjerji, ekonomisti, kratka, inteligenca, te na zborih ne najdeš. Občutek imam, da se mladi ne vključujejo v delo na terenu, inteligenca pa se zadovoljuje že z velikimi dohodki, vse drugo pa ji ni mar.«

ERNA PUSNIK, trgovka, Ljubljanska 20:

»Ne hodim na zbor volivcev, to pa zato, ker na njih razpravljajo vedno eno in isto. Pa to ni samo na zborih volivcev... Sprejemajo sklepe, razpravljajo o njih — izvajajo jih pa ne. Kljub vsemu sklepom ni nobene spremembe. Tudi oče ne gre več na zbor volivcev.«

LENKA AJDNIK, uslužbenka, Čopova 12:

»Udeleževala sem se zborov občanov, prej v Gaberju in po preselitvi enkrat tu, na Otoku. Zdi se mi, da pogosto razpravljamo na dolgo in široko o nepomembnih stvareh, mogoče je za njih to pomembno, zame so to malenkosti, kajti, kaj mene briga kreganje zaradi podiranja nekega plotu. Po svoje je zanimivo to kreganje, toda... Mnenja pa sem, da je vseeno, ali se strinjaš ali ne, sprememba ni tu in tam, to je stvar, ki jo mora odločiti zbor volivcev.«

RADO BREMEC, dipl. ekonomist, Čopova 19:

»Le redkokdaj se udeležim zbora volivcev, ker sem preobremenjen z delom. Ničesar nimam proti zborom volivcev, nasprotno, rade volje bi se udeležil kakšnega, da bi še sam kaj povedal, toda kot rečeno, nimam časa, funkcije zahtevajo svoje...«

VIKTOR ZELENJAK, upokojen šofer, Mariborska 5:

»Ne vem, kdaj je bil zadnji zbor občanov. Delam; če hočem kaj zaslužiti, moram delati. Penzijo imam, ki niti ni tako velika... Sicer pa, če smo si odkriti, kmetavci imajo dovolj, kaj bi hodil še jaz tja kimat. Na volitve grem, to pa redno, to mi je dolžnost.«

RADIO CELJE

Nedelja, 2. oktobra: 11.00 — napoved časa in programa; 11.05 — pogovor s poslušalci (razgovor s predstavniki celjske občinske skupščine); 11.25 — obvestila; 11.30 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 11.45 — Stane Verbič: Med bunkerji čez progo (nadaljevanje in konec).

V dneh od 3. do vključno 8. oktobra se bo spored Radia Celje začel vsak dan ob 16.00 in končal ob 18.00. Čestitke poslušalcev bodo na sporedu od 16.00 do 17.00, celjska kronika ob 17.00, obvestila pa ob 17.15. Razen tega bodo še naslednje oddaje:

Ponedeljek, 3. oktobra: 17.25 — športni pregled; 17.40 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, drugi del.

Torek, 4. oktobra: 17.25 — mladinska oddaja; 17.40 — glasba z izposojenih plošč.

Sreda, 5. oktobra: 17.25 — iz dela celjske občinske skupščine; 17.35 — kvintet Stajner.

Četrtek, 6. oktobra: 17.25 — radijski feljton; 17.40 — kvintet Rom in vokalni kvartet Vasovalci.

Petek, 7. oktobra: 17.25 — turistična oddaja; 17.40 — za vsakogar nekaj.

Sobota, 8. oktobra: 17.25 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, drugi del.

Koncert pevcev iz Brna

Koncert mladinskih pevcev iz Brna je v polni meri izpolnil pričakovanje. Njihovo izvajanje je vrhunsko. Nasprotno jeton najboljši mladinski pevski zbor iz Čehoslovaške. Interpretacija, izbrani glasovi, topel zven, te in druge oblike zbora osvajaajo poslušalca. Njihov umetniški vodja prof. dr. František Lysek je regens chori, hkrati komponist, katerega priredbe narodnih pesmi so za nas nove. Naj omenimo njegovo prireditev naše narodne »Je pa davi slan'ca pala«. Priljubljena pesem, ki smo jo nešteto krat slišali, je zvenela v svečani obliki, ki lirčnosti ni bila v škodo. Ponavljanje iste znane melodije utegne biti kdaj za poslušalca malce monotono. Lysek si je zamislil za uvod in zaključek kom-

pozicije mrmrajoči zbor. Tekst te pesmi je pomemben za razvijanje poetične misli; peli so ga v originalu kot malokateri zbor, iluzija je bila močna, kar pozabil si, da ni na odru slovenski zbor. Maloštevilni, vneti poslušalci so s ploskanjem izvalili delno ponovitev te pesmi. Cutiti pa je bilo, da ponovitve niso predvidene v zaokroženem prebogatem programu.

Koncertni spored je obsegal dela Smetane, Janačka, Dvořaka, Martinu. V tem okviru smo poslušali češke mojstre umetne pesmi v razponu zadnjih 9-ih desetletij. Drugi del nas je uvodoma seznanil s stariimi mojstri. (Lasso, Palestrina, Händel, Bach, Schubert) Njim so sledili sodobniki: Fradkin, Hinde-

mith, Britten. Zaključni del je bil namenjen narodni pesmi v Lyskovih priredbah. Prevladovala je moravska pesem, ki je naši zelo sorodna. Koncert je izzvenel z Brahmsovo Uspavanko v mrmrajočem zboru.

Kar so pisali češki glasbeni kritiki o tem izboru, drži v polni mer brez laskanja. Prislutiti je vredno karakteristiki jezika in barvitosti glasov v odnosu na geografsko jezikovno pripadnost. To posebnost umejo dobri interpreti izrabiti v primerjavi z instrumentalnimi reprodukcijami. František Lysek ustvarja renesančno pesem, moderno umetno ali pa narodno s poglobljenim stilnim znanjem. Njegovo sugestivno dirigiranje izvalja iz pevskih grl maksimalno pevnost od skrajnega fortissima do še komaj zaznavnega pianissima. Reprodukci-ja daje sleherni skladbi vsebino brez vnanjih leskov.

Za koncert v Celju ni bilo velikega zanimanja. V Varaždinu, kjer so imeli pevci v enem dnevu dva nastopa, jih je mesto praznično sprejelo. Mladinski pevski festival v Celju je nosil vse breme tega nastopa. Ker v Celju upada zanimanje, zlasti za mladinske koncerte, bo kmalu nastopilo vprašanje, ali je naše mesto še vredno festivalskega imena.

Staršem, ki so sprejemali pod svoj krov moravske otroke, je potrebno izreči pohvalo.

A. S.

Potrební enotni normativí

V Gornjem gradu so pred dnevi zborovali člani sindikalnih podružnic prosvetnih delavcev občine Mozirje. Pogovarjali so se o predlogu osnutka zakona o financiranju izobraževanja in vzgoje ter menili, da nujno potrebujemo zakon, ki bo v celoti zagotavljal kritje potreb šolstva in mu omogočil pravičen nadaljnji razvoj.

Zato so poudarili, da je treba izdelati enotne normative in kriterije, določiti dejavnosti posameznih vrst šol in še pred sprejemom zakona revidirati šolsko mrežo v Sloveniji. Leto bi morali uskladiti z realnimi potrebami po kadrih.

Ko so razpravljali o velikosti izobraževalne skupnosti, so se opredelili za četrto varianto v predlaganem osnutku, ki predvideva občinsko izobraževalno skupnost za osnovno šolstvo in varstvene ustanove ter republiko za srednje, višje in visoke šole. Poleg predvidenih virov financiranja pa so predlagali, naj bi v sklad za izobraževanje odvajali en odstotek iz osebnega dohodka delovnih organizacij, ki je bil doslej fakultativen. S tem bi se izognili dosedanjemu predlogu o dopolnilnih virih financiranja. V razpravi pa se niso strinjali s predlogom, ki predvideva združevanje amortizacijskih sredstev, ker pomeni takšen akt poseganje v samoupravne pravice delovnih kolektivov. S tem pa bi bili poleg tega najbolj prizadeti tisti kolektivi, ki so doslej veliko vlagali v materialno rast šole ter z samoodpo-

vedmi ustvarili boljše delovne pogoje.

Zakon o financiranju izobraževanja naj predvidi tudi financiranje delavskih univerz, ker med osnovne dejavnosti delavske univerze sodi tudi dopolnilno izobraževanje. Prav tako je treba precizneje določiti tudi politiko štipendiranja in odnos med izobraževalno skupnostjo in potrebami po kadrih.

Franjo Novak:

Po Jugoslaviji

Šesta knjiga Vodič po Jugoslaviji je pravzaprav nadaljevanje prve zgodbe o Jovu Omašaninu. V zgodbi, v kateri nastopa Jovo s svojim sinom Frankom in izletniki — turističnimi eksperti iz Anglije, se Frank seznani v rogaškem zdravilišču z mladimi slikarji Mirico Stipetič iz Splita. Med njima se splete ljubezenska romanca, ki se konča z zaroko in poročnim potovanjem v Anglijo. Zgodba je živahna in posrečena, saj je postavljena v okolje današnje evropske mladine, ki veliko potuje. Se posebej je privlačen ta način obdelave snovi zaradi tega, ker razbija običaj-

no enoličje pri opisovanju turističnih lepot in zgodovinskih znamenitosti posameznih krajev ter območij naše dežele. To enoličje je pri ostalih turističnih publicistikah, zlasti v vodnikih, že prav nadležno zlo. Zgodba sama pa bralca zelo pritegne, saj takorekoč mimogrede, spozna turistične znamenitosti. Vso zanimivo zgodbo spremljajo tudi — zelo nevsiljivo — propagandni podatki o posameznih turističnih krajih.

Pomembnost te najnovejše izdaje je tudi v tem, ker je posvečena mednarodnemu turizmu z geslom: Turizem — mir!

dm

Prijetno in koristno

Okoli 120 modelov ob godbi in pestrem zabavnem sporedu

Ze nekaj let vsako jesen je trgovsko podjetje »Moda« v Celju pripravilo veliko modno revijo in tudi letos se ni odrekla svoji tradiciji. Narobe, celo z vso prizadevnostjo se je lotila priprav, da bi kupcem prikazalo dosežke jugoslovanske tekstilne in oblačilne industrije.

Letos bo trgovsko podjetje »Moda« pripravilo veliko modno revijo 8. in 9. oktobra ob 17. in 20. uri v dvorani Narodnega doma, a v Velenju 16. oktobra z enakimi modeli, morda le z nekoliko spremenjenim sporedom. Modno revijo bo spremljala godba trio Eda Goršiča iz Celja, pela bo Višnja Korber iz Zagreba, nastopila pa bo tudi znana zagrebška humoristka Nela Eržišnik. Medtem ko je bil prejšnja leta

napovedovalec televizijski reporter Tomaž Terček, ga bo letos zamenjal gledališki in filmski igralec Kristjan Muck.

Na reviji bo osem manekenk, mnenen in dva para manekenčkov prikazalo okoli 120 modelov štiriindvajsetih jugoslovanskih proizvajalcev oblačil. Bistveni poudarek revije bo sicer na modnih novitetah in praktičnih oblačilih za jesen in zimo, nekateri proizvajalci so pripravili za revijo tudi povsem ekskluzivne modele. Tako bo med drugimi prikazalo tudi podjetje »Svilanite« iz Kamnika nekaj takih modelov »plažo 1967 in bo izvedlo zanje na obiskovalci anketo; nekaj anketirancev bodo kasneje izžrebali in jih podelili praktične nagrade.

Tudi druga sodelujoča podjetja so namenila nagrade za obiskovalce revije in tako bo na vsaki predstavi izžrebanih nekaj vstopnic, a srečnem bodo predstavniki trgovskega podjetja »Moda« podelili praktične nagrade. Tudi letos je za revijo trgovskega podjetja »Moda« v Celju in okolici veliko zanimanje, zato bodo vstopnice v predprodaji že od oktobra pri poslovalnici celjskega »Kompasa«. Zaradi velikega zanimanja se je zato trgovsko podjetje »Moda« tudi odločilo, da bodo z revijo gostovali še v Velenju in tako omogočili še večjemu številu obiskovalcev, da si bodo ogledali, kaj jim pripravili najbolj znani jugoslovanski proizvajalci oblačil in poslovalnice trgovskega podjetja »Moda« za jesen in zimo.

SZDL O URBANIZMU

Na zadnji seji je izvršni odbor občinskega odbora Socialistične zveze v Celju govoril o urbanistični problematiki in v zvezi s tem tudi o gradnji samskega doma v Celju. Tak dnevni red so se odločili zato, ker prihaja na tem področju do meroma velikega števila konfliktov, ki vnašajo nezadovoljstvo med član Socialistične zveze, hkrati pa tudi številne nesporazume, ki bi jih z malo več volje lahko rešili. Izvršni odbor je v zvezi s temi problemi prevzel nekatera zanimiva stališča in jih bomo obširneje poročali v prihodnji številki našega lista.

Drago Predan

Letošnji teden otroka

Kakor vsako leto, bo tudi letos teden otroka v prvem tednu oktobra, t. j. od 3. 9. do 9. 10. Šesti kongres SZDL Jugoslavije poudarjata v svoji resoluciji med drugim tudi, da je treba na področju otroškega varstva povečati materialno osnovo za družbeno skrb za otroke in mladino nasploh, predvsem pa za tiste, ki jim je potrebna družbena pomoč.

Javne razprave o osnutku republiškega zakona o financiranju izobraževanja in vzgoje in o tezah republiškega zakona o otroškem varstvu in otroškem dodatku so bile nekaj uvod v letošnji teden otroka. Glede na to, da se otroško varstvo tudi s sprejetjem obeh zakonov ne bo moglo hitro izboljšati, je potrebna predvsem v občini in krajevnih skupnostih neposredna akcija, kako z združevanjem sredstev in razvijanjem tistih oblik dela, ki bodo najbolj ustrezala našim razmeram, čimveč storiti za razvoj

otroškega varstva.

V letošnjem tednu otroka se vključujemo v široko družbeno akcijo, ki jo začenja pod geslom »Čimprej zajeti vsakega predšolskega otroka v organizirano družbeno vzgojo«. »Društvo i vaspitanje — Svet organizacija i ustanova za vaspitanje dece Jugoslavije«. Za vsa Društva prijateljev mladine naj bo to v letošnjem tednu otroka prva naloga. Razen tega so potrebni še večji napori za razvoj varstvenih oddelkov na naših osnovnih šolah, ki imajo za to materialne pogoje. Šolske malice naj prejmejo sleherni šolar. Za učence — vozače iz podružničnih šol na centralne šole mora biti zagotovljen topel opoldanski obrok v obliki enolončnice. Prav pri tej akciji (zbiranje življenjskih potrebščin) imajo člani DPM posebno hvaležno nalogo.

V tednu otroka oziroma v mesecu oktobru bodo redni letni ob-

čni zbori DPM, na področju mesta Celja pa ustanovni občni zbori društev v okviru krajevnih skupnosti. Dosedanja praksa je pokazala, da se DPM v okviru šolskih okolišev niso obnesla. Na občnih zbora bodo društva pregledala in ocenila svoje delo, sprejela pa tudi programe za prihodnje leto. Hkrati bodo izvolili tudi pionirske starse in svetke. V treh krajevnih skupnostih (Crešnjice, Smartno v Rož. dol. in Store) pa bo treba društva šele ustanoviti.

Občinska zveza prijateljev mladine vabi občane, krajevne skupnosti, šole, delovne organizacije ter društva, ki imajo v svojih programih delo z otroki, da v tednu otroka razmišljajo, kako bi s skupnimi močmi urejali in reševali najvažnejše problemevarstva in vzgoje otrok na področju celjske občine. Trud bo bogato poplačan.

Ob 90-letnici Jurčič-Levstikovega Tugomera

25. aprila 1914 je Slovenski narod objavil naslednjo notico: »Slavnost 500 letnice zadnjega ustoličenja koroških vojvod se bode vršila tudi v Celju v istem velikanskem obsegu kakor v Mariboru. Nedelja dne 17. maja se je določila za to slovesnost. — Velikanski uspeh, ki ga je v Mariboru dosegel »Volkun« s pevskimi točkami domačega celjskega skladatelja dr. Schwaba, bo že sam po sebi prabil v Celje na stotine tujcev.«

Do te prireditve pa kljub ogromnemu zanimanju vsega celjskega zaledja ni prišlo, ker so se medtem v Celjskem pevskem društvu zgodili nelepí dogodki, temelječi na osebnih ambicijah nekaterih mlajših članov CPD, usmerjeni proti zaslužnemu društvenemu pevovodji dr. Antonu Schwabu. Šlo je za mesto društvenega pevovodje. Pri vaji za nameravano celjsko uprizoritev »Kneza Volkuna« je prišlo do ostrega konflikta med dr. Schwabom in Cirilom Pregeljem, ki je trdil, da ima za pevovodjo ustreznjšo kvalifikacijo kot dr. Schwab. Pri tem se je skliceval na to, da je v šolskem letu 1912/1913 obiskoval strokovni tečaj na dunajski akademiji za glasbo. Ne bomo se spuščali v podrobnosti nelepé afere, ki je končala z raz-

sodbo društvenega častnega razsodišča dne 30. aprila 1914 tako: »CPD ima odslej dva dirigenta, prvi je dr. Schwab, drugi Ciril Pregelj.« — S tem pa zadeva še ni bila končana. Dr. Schwab je namreč že 22. aprila istega leta izstopil iz CPD, nakar je bil na seji 20. maja izvoljen za edinega pevovodjo CPD Ciril Pregelj.

Slovenski narod je 6. maja 1914. poročal, da so pri CPD nastopile neke »težkoče«, zaradi katerih se mora celjska proslava 500 letnice ustoličenja odpovedati in preložiti na jesen. Iz povedanega je razvidno, v čem so bile te »težkoče«. Ker je v jeseni 1914 izbruhnila vojna, do celjske proslave nikoli ni prišlo.

Tako niti v Celju niti v Zalcu ni prišlo do nameravane velike narodne manifestacije. Proslava 500 letnice ustoličenja je namreč ravnalo prirediti tudi Dramatično društvo, Zalcu, ki ga je 1913 ustanovil Ivan Prekoršek. Ivan Prekoršek je 1913 prevzel v Zalcu mesto upravitelja tamkajšnje pivovarne in je takoj po svojem prihodu v Zalec ustanovil Dramatično društvo, ki je pod njegovim vodstvom v lepo urejeni Roblekov dvorani začelo uprizorjati gledališke predstave. Z 10. maj 1914 je bil v Zalcu določen koncert v proslavo 500 letnice ustoličenja zadnjega koroškega vojvode. Na tem koncertu bi moralo nastopiti tudi CPD s »Knezo Volkunom«. Zaradi prej opisane krize pa je bil tudi koncert preložen na poznejši čas. (Za pisnik seje CPD z dne 6. V. 1914. I.).

POSEBNO OBVEŠČILO KOLEKTIVI

OD 1. OKTOBRA VNAPREJ NUDIMO KOLEKTIVOM, SINDIKALNIM PODRUŽNICAM IN OSTALIM POSEBNE CENE ZA AVTOBUSNE PREVOZE V NAJŠODOBNEJE OPEMELJENIH AVTOBUSIH TIPIA "MERCEDES". IZKORISTITE UGODNO PRILOŽNOST — ZAHTEVAJTE PONUDBE.

VABIMO VAS NA IZLETE:

1. 1-dnevni avtobusni izlet na BELOPESKA JEZERA, OSOJSKO in KLOPIJSKO JEZERA.

2. 8-dnevno potovanje z letalom v SOVJETSKO ZVEZO v oktobru 1966.

3. MOTORIZIRANI TURISTI! Pripravili smo vam zelo ugodne počitniške aranžmane v FORECU in RUVINJU.

4. KOLEKTIVI IN INDIVIDUALCI! Prijavljajte se za 2-ali 3-dnevne izlete v TRST in BENETKE.

5. 2 ali 3-dnevni izlet v BUDIMPESTO.

6. 2 ali 3-dnevni izlet na DUNAJ.

7. 1-dnevni izlet v TRST. Prijave do zaključnega števila.

8. LONDON — PARIZ. 8-dnevno potovanje z vlakom 26. novembra 1966. Prijave do 25. oktobra 1966.

9. 8-dnevno potovanje z motornim ladjo "JEDINSTVO" na ROKOS in ATENE. Prijave do 3. oktobra 1966.

10. 3-dnevno avtobusno potovanje v VERON, VICENZO in PADOVO v času od 27.—29. 11. 1966. Prijave do 10. novembra 1966.

11. RENIECI — 3-dnevno avtobusno potovanje koncem oktobra. Prijave do 12. oktobra 1966.

12. 2-dnevni izlet v GORICO in PADOVO. KOLEKTIVI! Poslužujte se naših kvalitetnih prevozov, ki vam jih nudimo po zelo znižanih cenah v najšodobnejši opremljeni avtobusih TIPIA "MERCEDES".

PRED VSAKIM POTOVANJEM ALI IZLETOM OBISCIJTE TURISTIČNO POKLADNICO "KOMPAS" CELJE, TOMSICEV TRG 1, TEL. 23-50.

MALI OGLASI

KUPIM

STAREJŠI samec kupi enosobno stanovanje s kuhinjo. Plača dobro. Naslov v upravi lista.

MANJŠE posvetilo blizu industrije kupim. Naslov v upravi lista.

DOBRO ohranjen težji krojaški stroj znamke PFAFF ali Singer kupim. Vlada Lettig, Tomsicev trg 9 — torbarstvo.

MANJŠE posvetilo z zemljo, eventualno tudi z gozdom kupim. Plačam lahko v devizah. Pustiti naslov v upravi lista.

VEČJO komfortno, vseljivo hišo z večjim vrtom v Celju ali bližnji okolici kupim. Plačam takoj. Naslov v upravi lista.

PRODAM

SOD 2000 l. dobro ohranjen prodaj: Miha Pušnik, Kalobje 10 — Senjur.

OPOLNILO 500 C prodam ugodno. Naslov v upravi lista.

POSESTVO — 8 ha zemlje in gospodarsko poslopje prodaj: Jože Hraštinič, Strmca — Laško.

GUMI voz (20 col) železni, prodam. Naslov v upravi lista.

FIAT 500 NOVA prodam. Naslov v upravi lista.

TELICO, čisto simentalke (9 mesecev brejlo), teža 480 kg, kravo — pomurko (v 4 mesecu brejlo) 450 kg, obe voznici in sod 2000 l. v dobrem stanju (za sadje) prodam. J. Svenc, Klanc 9, Dobrna.

VEČJO količino namiznih jabolk in za stiskanje ter dober jabolčnik prodamo. Zalec, Celjska 5.

DOBRO ohranjen pralni stroj "BILJANA" prodam tudi na ček. Slavica Zakošek, Celje Drapšinova 7.

SADNO stiskalnice (100 l) na vzmet, nože za ribanje želja na štiri in pet rezil raznih velikosti prodam. Jakob Pilič, Celje, Trnovlje 203.

VSELJIVO družinsko hišo v Celju prodam. Informacije: Draksler, Dečkova cesta 26 — Celje.

LEPA neobrana zimna jabolka prodam. Časl, smartno ob Paki.

PRALNI stroj MARIS RONDO s centrifugo — malo rahljen prodam ugodno. Smeč, Teharje 14.

MOTORNOKOLO NSU PRIMA 175 cm v odličnem stanju ugodno prodam. Ogled od 6.—14. ure na dvorišču slaščičarne ZVEZDA.

ENODRUŽINSKO hišo prodam zaradi bolezni. Naslov v upravi lista.

SPALNICO z vložki in volnenimi žimnicami ter pralni stroj "MARIS RONDO" prodam. Vprašati: Delavska 25.

FIAT 500 (topolino) prodam za 250.000 din Hedl, "AUREA" Celje, Stanetova 22.

PRALNI stroj "RONDO" dobro ohranjen prodam. Vprašati pri Mariji Videtič, Tovarniška 15.

DESKE (suhe, smrekove) in 30 m podometne bakrene žice za elektroko prodaj KLUN, Smarje 69 — Skofja vas.

KOMPLETNO zadnjo luč za avto SKODA 1000 MB prodam. Naslov v upravi lista.

GRADBENO PARCELO v neposredni bližini centra prodam najboljšemu ponudniku. Sedlar, Celje, Gregorčičeva 7/II.

BETONSKO dvozvezno strešno gredišče prodaj DRAKSLER — Celje, Dečkova c. 26.

STANOVANJA

USLUZBENKA išče sobo s posebnim vhodom. Naslov v upravi lista.

ZAKONSKI par brez otrok išče prazno sobo v bližini mesta. Nudi nagrado 500 N-din. Dušan Kecič, Babno 25 — Celje.

PRAZNO večjo sobo s posebnim vhodom iščem. Naslov v upravi lista.

GRADBENI tehnik išče opremljeno sobo ali neopremljeno s posebnim vhodom. Naslov v upravi lista.

MLADA zaročena išče dvosobno ali enosobno stanovanje. Naslov v upravi lista.

ZAPOSLITEV

GOSPODINJSKO pomočnico z veseljem do gospodinjstva sprejemem. Marija Lavrič, Gostilna Teharje.

UPOKOJENKO za vodenje gospodinjstva dveh osebam srednjih let iščem. Lepa soba — dobra plača. Naslov v upravi lista.

ZENSKO za pomoč v gospodinjstvu od 7.—14. ure ali po dogovoru iščem. Marjana Klepac, Celje, Nusičeva 9.

GOSPODINJSKO pomočnico z znanjem kuhe sprejemem k štiričlanski družini — takoj. Lahko samo dopoldne. Pogoji ugodni. Vera Šmid, Adamičeva 9 — Celje.

RAZNO

PRIMO NSU zamenjam za klavirsko harmoniko. Naslov v upravi lista.

GARAŽO za fička v bližini avtobusne garaže iščem. Horst Hafner, Kersnikova 32a Celje.

22 LETNI Slovenec želi spoznati dekle iz domačega kraja. Frank Berger, P. O. Cobramurra V. A. Cooma NSW Australia.

ANGLEŠČINO, nemščino, francosčino in italijanščino instruiram tudi po dopisni metodi. Branko Kosmač, Celje, Lopata 59.

NAJDI TELJA ključa hišnih vrat prosim, da ga vrne na naslov: Slomškov trg 2. (pisarna).

NARTE za stanovanjske stavbe, popravi la stanovanjskih in gospodarskih poslopij vam izdelam hitro in poceni. Naslov pustiti v upravi lista.

Očividce nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

OLIVIDCE nesreče, ki se je pripetila dne 9. 9. 1966 ob 9. uri na prehodu za pešce v Vodnikov ulici pri Gledališču, prosimo, da se zgledajo pri poškodovanki Ani Stornik, Gregorčičeva 6 — dvorišče, (povezilo jo je motor), zaradi informacij, ali naj ji sporočijo svoj naslov.

ZAHVALA

Vsem, ki so spremili na zadnji poti našo drago mamo in staro mamo

Marijo Oprešnik

iskrena hvala. — Predvsem se zahvaljujemo darovalcem vencev in cvetja, dr. Silanu in dr. Saviču iz Vojnika za njun trud ter vsemu bolniščenemu osebju, ki so ji lajšali trpljenje v času njene bolezn.

Zalujoči sin Ludvik z ženo Luci, sinom Vilijem in ostalo sorodstvo.
Canada, Anglija in Jugoslavija.

Komisija za arondacijo in prodajo osnovnih sredstev Kmetijske zadruge Smarje pri Jelšah razpisuje javno dražbo za prodajo naslednjih nepremičnin:

1. V K. O. Senovica, kmečka gospodarska stavba in 800 m² zemljišča — izključna cena 10.000 N-din.
2. V K. O. Zg. Gabernik, kmečka gospodarska stavba in 1180 m² zemljišča — izključna cena 6.000 N-din.
3. V K. O. Lemberg okolica, kmečka gospodarska stavba in 51.161 m² zemljišča — izključna cena 22.000 N-din.
4. V K. O. Lemberg okolica, kmečka gospodarska stavba in 9.591 m² zemljišča — izključna cena 26.000 N-din.

Javna dražba bo na kraju samem dne 10. 10. 1966 in sicer s pričetkom po točki 1. ob 7. uri, 2. ob 9. uri, 3. ob 11. uri in 4. ob 13. uri.

Pismene ponudbe bo zadruga sprejemala do pričetka dražbe. Interesenti morajo 10 % varščino od izključne cene nakazati na žiro račun KZ Smarje pri Jelšah št. 5073-1-1114 ali jo vplačati pred pričetkom dražbe v gotovini.

TEHNO MERCATOR

CELJE GUBČEVA 2

omogoča svojim cenjenim kupcem — lastnikom tujih plačilnih sredstev — deviz, nakup po posebnih tovarniških cenah neposredno iz tovarniških skladišč za

PROIZVODE ELEKTRONSKE INDUSTRIJE: televizijske, radijske, tranzistorske in avtomobilske sprejemnike, gramofone, magnetofone, električne števec, TV stabilizatorje, antene vseh vrst, ojačevalce itd.

PROIZVODE ZA GOSPODINSTVO: štedilnike (električne, plinske, kombinirane in na trdo gorivo), dodatne peči, pralne stroje, centrifuge za sušenje perila, hladilnike, sesalce za prah, ločilce za parket, električne peči, oljne peči, električne grele (kaloriferije), mešalce, ventilatorje, bojlerje, navadne in avtomatične likalnice, električne kavne mlinčke, kuhalnike itd.

PROIZVODE DRUGE INDUSTRIJE: elektromotorje, elektroinstalacijski material, vrtnalnice, pomivalne omarice, kopalne kadi, radiatorje, sokovnike in econom lonce itd.

Vplati in vsa pojasnila v zvezi nakupa po posebnih tovarniških cenah za tuja plačilna sredstva — devize — lahko izvršite in dobite osebno, pismeno ali telefonsko pri Trgovskem podjetju "Tehno-mercator" Celje, Gubčeva 2 — devizna prodaja, telefon 23-41 do 43 interno 5 in enotah Trgovine na veliko, ter prodajalnih Trgovine na malo v Celju in okolici.

Blago dobavljamo direktno iz skladišč fco železniška postaja kupca najkasneje v 30. dneh po izvršenem vplačilu.

Istovrstno obveščamo cenjene potrošnike, da prodajajo vse naše prodajalne blago tudi na devize z 10 odstotnim popustom.

Z nakupom pri "Tehno-mercatorju" najbolje izkoristite možnost plačanja vaših deviznih sredstev, to pa vam omogoča širok asortiman blaga, katerega vam nudi naša prodajna mreža.

OBRTNI CENTER ZARJA ZALEC

razpisuje naslednji prosti delovni mesti

1. 1 steklarja — vodja enote

2. 1 pečarja — lončarja

Pogoji za sprejem:

- pod 1. visokokvalificiran steklar s 5 letno prakso ali kvalificiran z 10 letno prakso na podobnem delovnem mestu;
- pod 2. kvalificiran pečar — lončar s 5 letno prakso.

Poleg splošnih pogojev je še posebni pogoj poskusna doba in sicer pod 1. dva meseca, in pod 2. en mesec.

Osební dohodek po pravilniku podjetja.

S stanovanji podjetje ne razpolaga.

Prijave sprejema: Odbor za delovno razmerje podjetja, 15 dni po objavi v časopisu.

IZLETNIK CELJE

IZLETI PO DOMOVINI — organiziramo eno-ali večdnevne izlete po domovini za organizirane skupine po želji. V jesenskih dneh so izredno lepi izleti v Gornjo Savinjsko dolino, ogled naših zdravilišč, okrog Pohorja in na samo Pohorje, na Dolensko in v Kočevski Rog, do Kolpe, v naša primorska naselja ter na Gorenjsko in preko Vršiča do Goriških brd in Vipavske doline. Za šolsko mladino organiziramo na naših rednih in nekaterih drugih progah izlete s 75 % popustom.

IZLETI V TUJINO

V sodelovanju s PUTNIKOM Beograd organiziramo IZLETE V INOZEMSTVO.

BUDIMPEŠTA — 2-dnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike. 15 okt. Pohitite s prijavitelji!

BENETKE — TREVISO — UDINE — GORICA — TRST, 2-dnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike, zahtevajte podrobne programe.

TRST — MIRAMARE — 1-dnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike, zahtevajte program potovanja.

GRADEC (GRAZ) — MARIA ZELL enodnevni izlet za organizirane skupine.

KANALSKA DOLINA, VISARJE, GORICA, TRST — enodnevni ali dvodnevni izleti po želji za organizirane skupine.

KOROSKA — VISARJE. Enodnevni izlet za organizirane skupine.

DUNAJ — BRATISLAVA — BUDIMPEŠTA, 3-dnevni avtobusni izleti, datum določimo po dogovoru s kolektivom.

DUNAJ—BRNO—PRAGA—SALZBURG—CELOVEC, 3-dnevni izlet za organizirane skupine.

DUNAJ — SALZBURG — CELOVEC, 3-dnevni avtobusni izleti, datum določimo po dogovoru s kolektivom.

CELJSKI ROKOMET V MARIBORU

V preteklem kolu zvezne rokometne lige so rokometišči Celja gostovali v Banja Luki proti domačemu Borcu in izgubili z 11:16. Če upoštevamo renome nasprotnika in njegov domači teren, nelikovitost Celjanov v zveznem tekmovalstvu in še nekatere druge faktorje, ki pri takih tekmovaljih vplivajo na eno ali drugo ekipo, ta poraz niti ni tako tragičen.

Tragično je nekaj drugega. Kot je znano so imeli minula leta rokometišči ZRK Celje svoje »domovanje« na igrišču II. osnovne šole ob Kersnikovi ulici. Igrišče ne ustreza predpisom za igranje v zvezni ligi in zato so imeli Celjani dovoljenje le za igranje dveh tekem na tem igrišču, dokler si ne zgrade novega na Skalni kleti. Po obljubah uprave železničarskega športnega društva Celje in drugih odgovornih za izgradnjo rokometnega objekta bi naj bil leta zagotovito izgotovljen do predvidene roka, se pravi najkasneje do 6. kola lige, ko bi gostovala v Celju ekipa Crvene zvezde. Po izjavah teh odgovornih ljudi so tudi sredstva za objekt zagotovljena!

Rokometišči so tako po tekmi s Pančevom začeli seliti tribune, gole in ostale rekvizite na Skalno klet, kjer bi naj bilo zgrajeno novo igrišče, ki pa zaenkrat še ni bilo usposobljeno. Tako so odigrali pokalno tekmo z Ormožem na igrišču gimnazije. Drese imajo na Skalni kleti, mreže za gole v telovadnici ob Kersnikovi ulici, žoge imajo igralci doma, treninge pa so imeli enkrat na teden, drugič na drugem šolskem igrišču. In po vsem tem naj športna publika od celjskih zveznih ligašev še pričakuje kaj več kot častne poraze v konkurenci najboljših jugoslovanskih rokometiščev? Igralci ZRK Celja se vsako drugo nedeljo vračajo z gostovanjem pri drugih rokometnih kolektivih in govorijo o pogojih, o igriščih in klubskih prostorih, ki jih imajo vsepovsod, istočasno pa izgubljajo voljo ne samo do treningov in igranja, ampak do rokometiškega splošja, saj vidijo, da nimajo niti najosnovnejših pogojev za to, kar so si izborili v dolgih letih vadbe in entuziazma. Sami ne morejo nič zato. Storili so vse, kar je bilo v njihovih močeh. Kaj pa v društvu samem? Tudi povprečen poznavalec športa v Celju se ne more znebiti vtisa, da bi pri ZSD Celje ta problem lahko rešili. Kaže, da se tam vse premalo zavedajo, da v ZSD Celje niso vključeni le nogometišči, ampak imajo v svojem sestavu tudi klube, ki so morda še bolj množični in še bolj kvalitetni.

Tako se je naposled zgodilo to, česar se je celjska športna publika bala, in čemur se društveni delavci pri ZSD Celje niso znali (ali niso hoteli??) izogniti: naslednje prvenstveno tekmo in kot kaže tudi vse ostale, bodo celjski rokometišči kot domačini igrali v Mariboru! Je to fair do celjske športne publike, ki si želi kvalitetnega športa in ki slednjič celjski šport tudi finančno podpira? Je to fair do celjskih rokometiščev, ki so se borili za vstop v zvezno ligo tudi zato, da se bodo pred svojo publiko lahko pomerili z najboljšimi jugoslovanskimi rokometišči? Je to fair do tistih, ki finansirajo šport tudi za rekreacijo športa željnih Celjanov in ne Mariborčanov? Tisti, ki so soodgovorni, da rokometnega igrišča še ni, prav gotovo ne morejo zadovoljivo odgovoriti niti na eno teh vprašanj. Odgovorijo lahko samo s tem, da čimprej najdejo sredstva (in najdejo jih lahko!) za dograditev igrišča na Skalni kleti.

Pred leti smo imeli v zvezni ligi nogometišče, profesionalce. Končali so neslavno. Vsa športna javnost jih je krivila zaradi njihove neborbenosti in »parazitstva«. Bomo tudi tokrat v primeru izpada iz lige krivili športnike? Upajmo da ne, saj bi bila v danih pogojih, ki jih trenutno imajo, vsaka kritika na račun neuspehov brezpredmetna. Kot že rečeno v soboto igrajo Celjani proti Crveni zvezdi v Mariboru v Ljudskem vrtu. Kaj pa štirinajst dni pozneje?

NA RESEVNO

Sentjur pri Celju je lep trg, razmeščen deloma na gričevnatem slemenu, deloma na ravnini pod njim. Okolica je zelo lepa. Kotlino omejuje gričevje, na južni strani se dviga iz njega nekaj značilnih točk. V Sentjurju so bili rojeni znani komponisti Ipavci, na šent-

jurskem pokopališču je pokopan junak iz koroskih osvobodilnih bojev, Franjo Malgaž.

Od gričevja okrog Sentjurja vzbija pozornost koničast vrh Rifnika z razvalinami istoimenskega gradu, ki gledajo iz gozda.

Tu so našli številne sledove zelo stare naseljenosti, saj je bilo tu pred 2500 leti naselje Iliror. Izkopanine so pokazale, da so tod talili železno rudo, izdelovali glinaste posode in se ukvarjali z živinorejo. Rifnik je bil obljuben tudi v keltskih in rimskih časih.

Zahodno od Rifnika je dolinska zveza, po kateri teče potok Kozarica. Zahodno od Kozarice se pričena slame, ki se polagoma dviga in oblikuje vrh Resevne. Še pozimi 1945 so bili na Resevni hudi boji. Sem se je iz Zgornje Sav. doline umaknil partizanski oddelek. Nemci so ga napadli in ves oddelek je padel. Na južnem pobočju ležala padli borci v negovanih grobovih, nekatere so že odpeljali. Pod vrhom je skupni grob veterinarja Dušana Laha in Cvetke Jerinove, ki ga označuje lep spomenik.

Na Resevni (628 m) ima PD Sentjur svoj planinski dom, ki dejansko še ni popolnoma opremljen in je tudi oskrbovan le ob nedeljah.

Nad domom je bil v prejšnjih letih razgledni stolp, ki pa že nekaj let razpada in je dostop že ves čas prepovedan; društvo je odstranilo stopnice.

Za izlet na Resevno imamo iz Celja ugodne zveze do Sentjurja: od tamkajšnjega kolodvora pelje markirana pot v smeri proti Kalobju. Še ceste krenemo na desno skozi vas Hruševce, iz Hruševca pa po »Hudičevem grabnu« pridemo na razpotje dveh cest. Na desno na Svetino, na levo navzgor pa po prvi stoji in drugi položni stezi proti vrhu. Od kolodvora do vrha je dobro uro hod.

Vrmeno se lahko z Resevne proti Svetini, skozi naselje Mrzja Planina pa lahko nadaljujemo pot na Svetino in od tod v dolino mimo Celjske koče. Od tu imamo tudi avtobus v Celje.

Ceravno je Resevna majhen hrib, je vendar z njega lep razgled. Dr. Ervin Mejak

SLABO ZA CELJE

Javna tajnost je, da so nogometišči ZNK Celja ob startu letošnjega tekmovalja v SNL gojili željo po uvrstitvi na prvo mesto in s tem kandidirati za vstop v zvezno ligo. Kaj lahko rečemo po nekaj prvih kolic tekmovalja? Celjanom se slabo piše. Realno gledano — s tako igro, kot so jo prikazali v nedeljo, tudi ne morejo uspeli. Lani ena najboljših republikanskih ekip je tokrat zaigrala prav začetniško in ne vlija nobenega upanja, da bo tudi letos zasedla mesto vsaj pri vrhu tabele. Morda pa so zadnji neuspehi le prehodnega značaja.

Za Kladivarja je stanje v vzhodni konjski ligi slej ko prej nespremenjeno in bo verjetno tako ostalo do konca tekmovalja. Sploh lahko rečemo, da so v tej ligi mnogo bolj pripravljeni ekipe iz celjskega, kot pa iz mariborskega področja, saj se pri vrhu držita tudi Soštanj in Steklar, na solidnih pozicijah pa sta še Olimp in Velenje.

V podzveznem tekmovalju so bili doseženi naslednji rezultati: I. skupina — Konjice : Zalec 0:2, Rade-

če : Gotovlje 6:0, Brežice : Vojnik 4:2, Ljubno : Smartno 5:5, Senovo : Zreče 4:2, Krško : Polzela odloženo. II. skupina — Sentjur : Vransko 3:0 p. f., Ponikva : Rogatec 2:1, Store : Laško 1:0, Sevnica : Zabukovica 4:1. Mladinska liga — Steklar : Radeče 3:0 p. f., Velenje : Olimp 1:5, Store : Kladivar 1:4, Celje : Soštanj 7:2. Pionirska liga — Store : Laško 3:0 p. f., Zalec : Celje 0:5, Kladivar : Olimp 1:0.

Prva zmaga

Naposled so tudi odbojkarice Partizana Celje, ki tekmujejo v ženski zvezni odbojkarški ligi dosegle zmago. V gosteh so imele tokrat ekipo zagrebške Mladosti, ki je prva okusila poraz proti doslej vedno premaganim Celjankam. Le-te so tokrat zaigrale predvsem borbeno in so izgubile le en set, sicer so bile pa v vseh pogledih boljše od izkušenejših Zagrebčank. Upajmo, da ta uspeh Celjank tudi ne bo zadnji.

Šest naslovov

V Trbovljah je bilo pretekli teden prvenstvo Slovenije v mnogobojnih in štafetah na katerem so s precejšnjim uspehom sodelovali tudi celjski atleti in atletinje.

V celoti so celjski atleti in atletinje v članski in mladinski konkurenci osvojili šest naslovov republikanskih prvakov, pet drugih mest in pet tretjih mest. Najuspešnejši so bili člani štafete 4 x 1500 m Kovač, Zuntar, Červan in Vazič, ki so izboljšali svoj državni in republiški rekord s časom 15:29,7. Med državne rekorde se je vpisala tudi mlajša mladinka Maroltova v troboju s 1017 točkami. Sicer pa so zmagali še Polutnik v teku na 200 m čez ovire s časom 25,7, moška štafeta 4 x 200 m v času 1:33,8, Lubejeva v peterboju s 4151 točkami ter štafeta 4 x 200 m mlajših mladincev v času 1:36,7.

ŽRTVE PROMETA

PROMETNI NESRECI ZAHTEVALI DVOJE ČLOVEŠKIH ŽIVLJENJ

Voznik osebnega avtomobila Vinko Šramelj je vozil iz Celja proti Smarju. Med vožnjo je zadremal, ker v pretekli noči po ugotovitvah komisije ni veliko spal. Na ravni cesti je zavozil preko levega roba po nasipu in pod njim zadel v večji izkopani drevesni panj s takšno silo, da je bila sopotnica Terezija Bedenik, roj. 1943, leta iz Šmarja pri Jelšah na mestu mrtva. Voznik in njegova mati Antonija Šramelj pa sta bila teže telesno poškodovana. Materialna škoda: 8.000 N-dinarjev. Druga prometna nesreča s smrtnim izidom se je zgodila na križišču ceste I. reda v Petrovčah pri Zalcu. Voznik motornega kolesa Mustafa Bašić, roj. 1933, leta iz Zorjave je pripeljal po cesti II. reda v križišče ne da bi se prepričal, če je cesta I. reda prosta. Pripeljal je s hitrostjo 70 kilometrov na uro in zavijal proti Celju. V tem pa je iz Celja po prednostni cesti pripeljal z osebnim avtomobilom Aldo Boštjančič. Motorista je pri trčenju zbil po cesti 20 metrov, kjer je obšel v nezavesti. Sopotnik motorista Stanko Krepš ni bil poškodovan, čeprav je padel z motorja. V osebnem avtomobilu je dobil lažjo poškodbo sopotnik Milan Markošek. Motorista so odpeljali v celjsko bolnišnico, kjer je naslednji dan podlegel zaradi hudih poškodb. Škode je za približno 2.800 novih dinarjev.

NEZNAN VOZNIK ZADEL KOLESARJA
Kolesar Slavko Stiglic se je peljal iz Ljubnega proti Mozirju v času, ko je bil avtomobilski promet precej gost, tako, da so vozniki-motoristi vozili v kolonah. Tedaj ga je neznan voznik zadel v levo nogo, da je padel na desno stran pod cesto in dobil težje telesne poškodbe: zlom leve noge, zlomljeno ima lopatico in nekaj reber. Na kraju nesreče ni bilo očividcev.

ZELEZNISKA NESREČA
Ob železniški progi Imeno—Sodna vas je šla peš Terezija Bračko, stara 70 let, ko je za njo privozil motorni vlak štev. M-3934, ki ga je upravljal motorvođa Ivan Boršek. Vlak jo je zbil na tla. Pri tem je dobila pretres možganov, rano na čelu in desnem senu ter udarce po nogah in rokah. Odpeljali so jo v celjsko bolnišnico.

VOZNA NA POKROVU MOTORJA
Voznik rešilnega avtomobila Franc Cveblar je peljal iz Celja proti Laškemu s hitrostjo 70 kilometrov na uro, v Laškem pa je dovoljena hitrost 40 km na uro. Na cesti pred zdraviliščem in opazil pešca Miroslava Daščiča, ki je hodil po sredini cestišča. Kljub zaviranju voznik nesreče ni mogel preprečiti in je zadel pešca, ki ga je vrlo na pokrov motorja, s katerega je padel po sedmih metrih vožnje. Pri tem si je zlomil desni kol. Škoda na avtomobilu so ocenili na 3.000 N-din.

PREKANJE CESTE
Nesreča se je zgodila na Mariborski cesti v Celju, ko se je v smeri centra mesta peljal z motorjem Friderik Golež. Pred njim je neopredvidno prečkala cesto Marjana Metc, ki je sicer prejel oklevala ali bi prečkala cesto in se zadnji trenutek odločila. Motorist jo je zadel, v bolnišnici pa so ugotovili, da ima pretres možganov. Zaradi močnega zaviranja je bila lažje poškodovana tudi sopotnica na motorju Darinka Sivka.

STONE
ARNOL:

PRVIČ V DOLOMITIH

Ob osmih zjutraj smo se bližali naši prvi turi. Ko smo gledali, kje poteka smer, je bilo v njej že pet navez. Sami Nemci, pri vstopu pa še dva Italijana. Tako smo čakali kar v vrsti, kot včasih na kruh, ko je bil še na karte. Ko sta Italijana izginila, je prvo dožino prevzel Elč. Počasi mi je vrv tekla skozi roke. Nisem čakal dolgo, ko sem čul neke nad nami nadčloveške glasove v nemščini, nakar se jim je pridružil bobnenje kamenja. Od strahu sem tiščal glavo pod skalo, kot noč v pesek, ki se skriva pred levom. No, lep začetek in »kompaktna« skala, ki je toliko pripovedoval o njej Elč, »da vse drži za kar primeš«. Pa tako je tudi bilo. V celem tednu mi niti en opredek ni ostal v rokah. Še danes ne vem, od kod je bilo tisto kamenje.

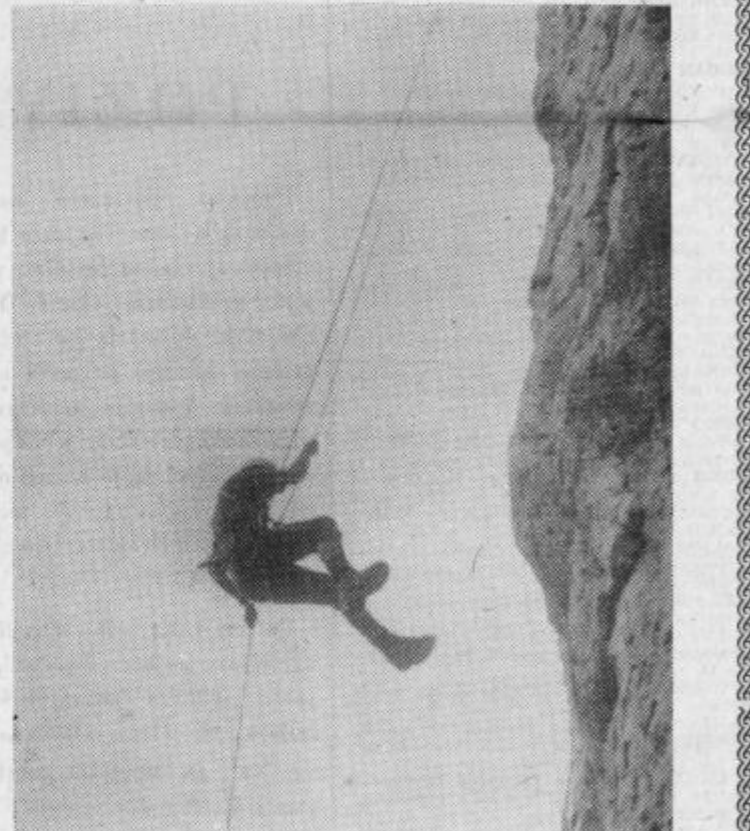
Kmalu sem začutil glas: »Pridi!« Vzel sem Elčev nahrbtnik in prišel. Ko sem prišel do njega, sem mu dal nahrbtnik, on pa kilne in vponke. Že sem hitel za Italijanom. Tudi Peter in Renato sta že vstopila in v taknem vrstnem redu smo potem plezali do vrha. Nikoli se nisem učil italijanske, toda s tistim Italijanom sva se vse sporazumela. Nekje proti vrhu sem se spomnil neke popevke in mu dejal: »Amore, non plangere più«. Čudno me je pogledal in tudi on nekaj odgovoril.

Pozno popoldne smo si na vrhu stiskali roke, ter pojedli kompot, prazne konzerve pa postavili tako, da je lahko vsak videl, da so tukaj bili Jugoslovani. Vrv smo zvil, vse robo dali v nahrbtnike in se odpravili v naš šotor. Še danes sem prepričan, da bi takrat doživeli bivak, če se ne bi pripeljal ob starega Avstrijca, ki je sestopal z vrha.

Prva tura je bila za nami. Med večerjo smo premlavali drugo: raz Paternkofla. Vedeli

smo, da je v tem razu plezanje pravo uživanje.

Zjutraj nismo preveč zgodaj vstali, zato pa stopili malce hitreje do vstopa, visoko nad meliščem. Skoraj ni bilo časa, da bi se navezali, pa smo se le, ko smo zagledali neke v sredini že eno navezo. Prav v tem lepem grebenu pa sva z Elčem doživela veliko razočaranje. Peter in Renato sta plezala pred nama. Z Elčem nisva hitela in sva raje opazovala ljudi, ki so se pod nama sprehajali, vmes pa ugotavljala, kateri vrhovi so se okoli nas. Peter in Renato sta izginila za rob in visoko nad nama sva začutila Petrov glas, ki naju opozarja, da naj vzameva iz nahrbnika vstopne zanke. »Kako to?« Sva v skrbih izpraševala drug drugega. Saj v opisu nikjer ne piše, da je tukaj kakšen previs ali pa gladka stena, brez oprimkov. Vprašala sva ga, če vidi kje kilne in če se morda ni zaplezal. Dejal je, da je polno klnov, samo slabo drže in da je okoli dvajset metrov navpične plati, ki se končuje s petmetrskim previsom. Razočarana sva bila in od strahu so se nama tresle roke, ko sva jemala vstopne zanke iz nahrbnika, vse kilne in vse vponke. Vsa Petrov udarec kladiva je donel votlo. Gotovo je vse zelo krušljivo, sva ugibala. Elč me je preganjal naj pohitim, saj nas lahko dobi noč. »Le kako to, da tega nisem v opisu opazil?« je tihtal Elč. Hitro sem zlezal nekaj metrov navzgor, nato pa sem moral za rob. Poprej sem Elču zaklical, naj dobro varuje. Ko sem s strahom pokukal okoli roba, da vidim previs sem nekaj metrov od roba zagledal Petra in Renata. Oba sta ležala na polci; Peter je kadil pipo in tolkel s kladivom po skali. Takoj sem razumel potegavščino in se oddahnil, ko sem videl, da smer poteka normalno. (Dalje prihodnjic)

Mladi morilec obsojen

V torek je bila pred petčlanskim senatom Okrožnega sodišča v Celju razprava proti Vojku Deršek, ki je bil obdolžen dveh kaznivih dejanj in sicer uboja in poskusa uboja.

Obtoženi Vojko Deršek je v nedeljo, 12. 6. 1966 ob 16.45 popoldne na gozdni poti Bukovje v naselju Zagrad pri Celju, na pobočju okoli 70 metrov nižje pod hišami št. 136 in 137, ubil Steva Kolariča s tem, da je trikrat streljal nanj iz razdalje nekaj korakov iz revolverja tipa »Victor«, kalibra 7.65. Kolarič je zadel v prsi, tako da je poškodovanec zaradi notranje krvavitve v nekaj trenutkih umrl.

Istega dne zvečer okoli 21. ure je streljal na miličnika Jožeta Operčakla, ko ga je zasledoval po Stefanovi ulici proti Trnoveljski in Mariborski cesti. Miličnika pa ni zadel in je obdolžen tako začel izvrševati naklepne kaznivega dejanja uboja iz člana 135/II tč. 4 Kazenskega zakonika, vendar ga proti svoji volji ni dokončal...

Tako se je glasila obtožnica, ki je

bremenila mladega, vendar nevarnega morilca, ki je znal ravnavati z orožjem kot pravi gangster. Deršek je šele aprila letos postal polnoleten, bil pa je delomrzn in je večkrat postopal in se družil s sebi enakimi hulgani. Pred kratkim je ilegalno prestopil državno mejo in odšel v Francijo, vendar se je vrnil domov. Do orožja je imel veliko veselje, saj so pri njem našli brzostrelko in dve pištoli, s katerimi se je s prijateljem večkrat uril v streljanju. Pred tem kaznivim dejanjem je z brzostrelko streljal na ravnatelja hudinske osemletke, vendar je ena krogla zadela okenski okvir, druga pa je prebila dvojno šipo in se zarila v strop sobe, v kateri je bil ravnatelj Marčič. Za to kaznivo dejanje mu je sodišče izreklo ukrep strožjega nadzorstva skrbstvenega organa, ki pa ni rodil uspeha, saj je Deršek po tem izvršil še niz tatvin in končno postal morilec.

Usodnega dne popoldne se je obtoženi Deršek podal s tremi mladoletnimi dekleti proti Zagradu nabi-

rat borovnice. Pri studencu v gozdu, ki je edini vir pitne vode v okolici, so se otroci škropili in si umivali roke, ko jih je pri tem dejanju zasačil Stevo Kolarič. Mislil je, da kalijo vodo, zato se je odpravil proti njim, da bi jih primerno poučil. Ko so ga deklice zagledale, so zbežale, Deršek pa se je pričel z njim prepirati in je Kolariču zabrusil, da je cigan. Kolarič je nato pograbil kamen in ga vrge proti Deršku, vendar ga ni zadel, ta pa je takrat izstrelil proti Kolariču en strel, vendar ga ni zadel. Ko pa je Kolarič planil za njim, je Deršek izstrelil še tri strele, ki so Kolariča ubili. Po dejanju se je odpravil domov spat, ko pa je zvečer zaslišal glasove na dvorišču, je pograbil pištolo, planil iz podstrešja in preko sosedovega dvorišča pobegnil. Na miličnika, ki ga je zasledoval, je streljal, vendar ga na njegovo in seveda na svojo srečo ni zadel.

Deršek je v svojem zagovoru dejal, da drži očitek obtožnice, da je streljal s pištolo na Kolariča in ga ubil, vendar je to storil zato, ker je

on vrgel vanj kamen, potem pa je stekel proti njemu, Deršek pa se ga je ustrašil. Glede streljanja proti miličniku je Deršek dejal, da se je ustrašil lastne sence in mislil, da ga zasleduje pes, ki so ga miličniki imeli s seboj, zato je sprožil. Ta zagovor je seveda tako jalen, da mu sodišče ni moglo verjeti, zato je tudi razsodilo, da je Deršek v celoti kriv po obtožnici, pri čemer je vztrajal tudi namestnik javnega tožilca. Tudi zagovornik obtoženca se je strinjal s pravno kvalifikacijo kaznivega dejanja v prvi točki obtožnice, glede druge točke pa je skušal poskus uboja prekvalificirati v dejanje preprečitve službene dolžnosti uradni osebi.

Sodišče je ob izreku sodbe vztrajalo pri obtožbi, to je, da je obtoženi Vojko Deršek storil kaznivo dejanje uboja in kaznivo dejanje poskusa uboja, za kar ga je obsodilo na enotno kazn devetih let strogega zapora.

Ta kazn naj služi tudi kot opomin vsem tistim, ki protipravno nosijo orožje in se s tem seveda počutijo bolj varne, saj pot od tega prekrška do hudih kaznivih dejanj, kot lahko vidimo, ni dolga.

Vladimir Vidmar

VSE V NAHRBTNIKU

Popotnik, ki se je vrnil iz Afrike, pripoveduje zbrani družbi: »Nekega dne sem imel na lovu posebno srečo. Ustrelil sem leva, ga zbasal v nahrbtnik in jo mahnil proti domu. Ze po nekaj korakih mi je prišel na pot tiger. Pomeril sem, ustrelil in ga zadel naravnost v oko. Zbasal sem ga v nahrbtnik in odšel dalje. In kakor mi je bila sreča mila, sem po kratki hoji srečal še slona. Snel sem drugo večjo puško z ramena, pomeril...«

»Veš kaj, se je tedaj oglašil nekdo v družbi. »Zadeneš ga sicer lahko, toda, če boš rekel, da si tudi slona stlačil v nahrbtnik, ti pramažem takšno okoli ušes, da ne boš šel nikoli več na lov!«

TEŽAVE Z ŽELODCEM

Neki mož je prišel k zdravniku in mu potožil nad strašnimi bolečinami v želodcu. »Bo že prešlo«, ga je potolažil zdravnik in mu predpisal ricinusovo olje. Cez nekaj dni se je bolnik spet zgasil pri zdravniku, a bil je videti kot mrtlič. »Kaj ste vzeli olje?« ga je vprašal zdravnik. »Vsakič, četudi sem ga precej težko pogoltnil!« je odgovoril bolnik s skremženim obrazom. »Pa menda ne celo stekleničko hkrati?« se je zgrozil zdravnik. »Seveda, vsakič polno stekleničko na dušek!« se je pohvalil bolnik. »Za božjo voljo! Kolikokrat ste pa potem tekli?«

»Dvakrat!«

»Samo dvakrat!«

»Da, prvič od šestih do dvanajstih. Potem sem eno uro kosil. In spet od enih do šestih jutraj!«

VSE ZA FILM

»Kaj neki je z Mlinarjevo Rožo, da se v zadnjem času vede tako smešno. Zdaj hoče, da jo kličejo Rossana!«

»Kaj res ne veš?«

»Kaj?«

»No, ona je tudi ena izmed tistih, ki se je slekla, da bi se naučila filmskega igranja!«

SOSEDNA PRETEKLOST

Ko ji je vedeževalka začela pri povedovati o preteklosti, je Frnikulova ugovarjala: »Ne, ne! Saj svojo preteklost poznam. Pripovedujte mi raje o preteklosti moje sosede Repinčeve!«

»Ko sem bil zadnjič doma, so mi oči obstale na drvarnici pred hišo. Na tistem mestu je nekoč stala skladovalnica polen. Mislil nanjo me je spomnila na dogodek iz moje mladosti.

To je bilo takrat, ko sem bil za varuha in pestunjo mlajših bratov in sestra. Biti varuh ni bilo tako težko. S samosrajčniki sem se podil okoli griča in si izmišljal razne igre. Če so se kisali, sem se postavil na glavo ali splezal na drevo. Takoj so bili boljše volje. Biti pestunja najmlajšega pa je bilo pogosto grenko. Včasih je spal, to mi je bilo najbolj po volji. Tedaj je bil zame praznik. A če se je drl kot sraka, je bilo hudo.

Skrbel sem, da je sitnež čimveč spal. A že uspavati ga ni bilo lahko. Okno sem zagnil, da je bil v podstrešni sobici mrak. Tudi dojenčka sem zagnil, da ga niso jedle muhe. Zibelko sem poganjal, da je vse škripalo. Včasih se mi je zdelo, da že spi, ustavljal sem zibanje, a je takoj cmevnil. To je bilo opomin moj lenobi. Zunaj pa je sijalo sonce in me vabilo k igri. Verjemite, da je bilo hudo.

Nazadnje je le zaspal. Tiho sem se izmuznil skozi vrata. Tako je bilo tudi tistega dne, ki ga imam v mislih. Zaklenil sem vrata in vtaknil ključ v skladovalnico med polena. In že sem stekel za grič, kjer so me ob gozdu težko pričakovali bosopetci. Brez mene, ki sem bil najstarejši in zato najiznajdljivejši, ni bilo prave igre.

Bili smo sami. Odrasli so poletni delali v kakem lazcu. Skakali smo, vpili, se lovili, vse je bilo naše. Bilo je lepo, a zame igra le ni bila čisto brezskrbna. Zdaj pa zdaj sem tekel pred hišo in prisluhnil. Ali dojenček joče?

Tisti dan, ki mi je v mislih, se je že drl na vse pretege. Iskal sem ključ, da bi stekel k njemu. Dal bi mu kosček sladkorja v cunjici in ga potolažil. Toda ključa ni bilo. Položil sem ga bil na eno izmed polen kot na polico. Izginil je brez sledu.

V resnici ni izginil, le jaz ga nisem mogel najti. Polen je bilo sto in sto in vsa so bila enaka. Pogledal sem drugo za drugo, a med njimi so bile le prazne špranje.

Dojenček pa se je drl na vse pretrganje. Jok, ki je prihajal skozi okno, mi je paral srce in ušesa. Toda jaz sem zaman skakal od enega konca skladovalnice do drugega. In zaman sem napenjal oči. Obhajala me je taka stiska, da mi je šlo na jok.

Nisem se toliko bal, da se medtem vrnejo starši, otrok se mi je smilil. Nazadnje sem se razjokal. Debele solze so se mi udrle po licih. A tudi to ni pomagalo. Bilo je slabše. Ključa nisem mogel uzreti, ker so mi bile oči na pol slepe od joka.

Obupan sem sedel na tla in se vdajal žalosti. Tako sva jokala oba, jaz in dojenček. Hiša je bila kot zaklet grad, ki ga straži sedem zmajev. Nisem mogel vanjo.

Nazadnje je vse potihlo. Dojenček se je brzkone utrudil in se nehal dreti. A mene je potolažil njegov molk. Obrisal sem si solze in še enkrat ozrl po skladovalnici. In glejte — bilo mi je, ko da se mi je ključ sam oglašil. Gledal je iz ene izmed špranj, ko da se mi posmehuje. Poskočil sem kot kobilica in prej kot v minuti planil v podstrešnico ko kak razbojnik.

Dojenček se je držal na cmero kot mila jera. Dobrikal sem se mu, a on me je gledal z očitajočim pogledom. Še dobro, da ni znal govoriti, sicer bi me zatožil, da sem mu storil veliko krivico. Ni vedel, da je bilo tudi meni hudo.

Poslej ključa nisem več skrival v skladovalnici. Vtikal sem ga pod skalo, ki je ležala pred hišnim pragom.

Zakrinkana vojna

VOHUNSKÉ ZGODBE IZ II. SVETOVNE VOJNE (43)

kakor da bi objavili namero o desantu v britanskem radiu.

Toda podpolkovnik ni imel niti pojma o tej padalski akciji in zato se je lahko samo tolažil z možnostjo, da v akciji ne bo toliko žrtev, kolikor bi jih sicer lahko pričakovali. Imel je še samo eno izbiro: sestavil je poročilo, ki ga je poslal vrhovni komandi zavezniških čet.

Kaj se je dogodilo tri dni kasneje, ni potrebno podrobno opisovati, ker se še vedno svet z žalostjo spominja tistih dogodkov. Ob zori 17. septembra s zavezniške enote izvedle največji padalski desant kolikor jih poznamo v zgodovini vojskovanja. Okoli deset tisoč padalcev I. britanske divizije se je spustilo pri Arnhemu, pri Graveu in Nijmegenu pa še okoli dvajset tisoč ameriških in tri tisoč poljskih padalcev. Njihova naloga je bila, da zavzamejo in očuvajo mostobrane na kanalu Maas in na rekama Waali in Spodnjem Renu, dokler se z njimi ne sestane glavna zavezniška enota, ki bi napredovala po glavnih komunikacijah.

Ta operacija, ki so jo imenovali »Operacija tržni vrh«, je bila zelo pogumno zamišljena in ves njen uspeh je bil odvisen od tega, če bo spust padalcev pripravil Nemcem presenečenje in zmedo. V kolikor bo uspelo presenečenje — tako so računali sestavljalci načrta — bodo Nemci potrebovali nekoliko dni, da bodo zbrali zadostno moč za napad na čuvanje mostobranov, a ta čas bo mogla glavna vdrati že daleč v notranjost.

Sprva je kazalo, da gre vse po načrtu. Izvidniška letala, ki so 16. septembra jutraj preletela nad ozemljem, niso zazpazila nobenih sumljivih nemških premikov v okolici Arnhemu. Toda še istega večera so se nemški tanki neopazno približali okolici in se utaborili v grmičevju okoli mest, kamor bi se morali spustiti padalci.

Naslednje jutro so se padalci tudi spustili iz sivega oblačnega neba. Toda Nemci niso bili niti najmanj presenečeni ali zmedeni. Ze od samega začetka akcije je bilo očitno, da nekaj ni v redu, toda takrat so vsi mislili, da je bilo golo naključje, da so Nemci postavili svoje oklopne enote in pešadijo na mesto, kjer so jih najmanj pričakovali in tudi najmanj želeli.

Po devetih dnevih hrabre, četudi povsem brezupne borbe proti sovražniku, ki jih je obkolil z vseh strani, skorajda brez hrane in streliva, ker se je obroč tako zožil, da so pošiljke iz zraka padale med Nemce, se je dva tisoč štiri sto »hrabrih arnemenskih hudičev« prebilo nekako čez reko Waal, a za njimi je ostalo na bojišču sedem tisoč mrtvih in ranjenih. Z drugimi besedami, načrt ni uspel in Montgomery je doživel svoj prvi in zadnji večji poraz v drugi svetovni vojni. A vojna, kakor smo že zapisali, se je zaradi tega neuspeha podaljšala vsaj za pol leta.

V »črni zimi«, ki je prišla zatem, v zimi, ki je nastopila po rušenju jezer in uničenju četve,

je umrlo od gladi in v poplavih najmanj dvesto tisoč Holandčanov, moških, žena in otrok. In podpolkovnik je bil še vedno edini, ki je slutil razloge za ta neuspeh. Vsi drugi, ki so govorili o Arnhemu, so govorili, da je to pač ena izmed tistih nepredvidenih sprememb, ki se včasih dogajajo v vojni, da je sreča nestalna in podobno. Podpolkovnik je zdaj imel toliko sumničenj, ki so bila tudi bolj ko ne otipljiva, da je bil dosledno prepričan v Lindemansovo krivdo.

Cetudi je imel dosti dela z drugimi zadevami, je vendarle vsak prosti trenutek posvetil Lindemansovemu primeru. Nobenega dvoma ni bilo, da je poročilo, ki ga je bil poslal zavezniški komandi o tej zadevi, običajno pri nekom v predalu. Obveščevalni oddelek vrhovne komande je imel ogromno dela in Lindemansov primer je bil zanje pač samo eden izmed predmetov, ki so jih morali reševati. Podpolkovnik je tudi vedel, da njegovo poročilo ne bo zbudilo nobenega dvoma ali kaj spremenilo, kajti obveščevalni oddelek je verjel samo tistim stvarim, ki so bile dokazane in podprte z dokumenti črno na belom. Zato je tudi pričakoval, da bodo, v kolikor bo sploh kdo prebral njegovo poročilo, zavrgli njegove navedbe kot plod čiste fantazije. Celo posvetovanje s šefom protiobveščevalne službe britanskih enot pri zavezniški komandi, ki se je sicer odlikoval z veliko izkušnostjo in spretnostjo, je dokazalo podpolkovniku, da nihče ne bo verjel domnevam, dokler zanje ne najde bolj čvrstega dokazilnega gradiva.

In tako se je primerilo, da šest tednov ni mogel doseči, da bi Lindemansa aretirali, kajti toliko časa je trajalo, preden se je priboril do prvega stvarnega dokaza. V tem času je bil podpolkovnik v Eindhovenu, kjer je ostal popolnoma sam, brez pomočnikov in je moral pogosto biti v vlogi preiskovalca, sodnika in ječarja.

Diskutant

KI JE ZAPROSIL ZA KRATKO BESEDO

Martinova ženitev

(Vsa zgodba je izmišljena. Morebitna podobnost z resničnostjo je lahko le slučajna).

Po štiridesetih letih nepretrganega službovanja v železnici je pomolni knjigovodja Martin Pavlič odšel v pokoj. Šestdeset let, kolikor jih je že imel dopolnjenih, mu nihče ne bi prisodil. Videti je bil kakor polnozrel mladostnik na snubaškem ogledu, čeden, podjeten in obetaven. Še predlani je prav malo manjkalo, da bi bil izvoljen v sam delavski svet. Toda neki nebodigatreba se je po nepotrebnem spomnil, da gre do take funkcije samo mlajšim ljudem, ki se naj čimprej prično učiti na lastnih napakah, da bodo pozneje nekoč še lahko koristili naši družbi.

Med mnogimi starimi modrijani je Martin najvišje cenil slavnega Epikura, ki je učil, da je že zgolj upanje na bodoče užitke in na šele pričakovane slasti glavni vir naše pozemske sreče. Sicer pa je Martin Pavlič že po svoji lastni pameti in posrečeni naravi živel v skladu z Epikurovim naukom. Bil je namreč še vedno samec, ki je želel zavleči izpolnitev svojih pričakovanj v nedogled in se poročiti šele tik pred slovesom od prelepe, čeprav močno dozorele mladosti. Nekoliko grenka pa mu je vedno bila misel, da bo že v nekaj letih pripadal neuglednemu razredu staroupokojencev, ki jih je družba tiho, vendar nelzposno za vselej izločila iz politične konvertibilnosti. Toda preudaren človek končno ne more opravljati službe prav do svoje smrti, ki itak pride še vedno in v vsakem primeru dosti prezgodaj.

Upokojitvev izmenja človeku okolje. V službi je obdan z delovnimi tovariši in povsod ga obkrožajo sami znani dobrohotni obrazi. Upokojenec pa se iz dneva v dan vedno bolj odtuja svojim prejšnjim sodelavcem, ki z njim nima več delovnih stikov in nobenih skupnih interesov. To zlo je še posebno občutno za neporočenega moža, ker mu manjka opora in razvedrilo v družinski skupnosti. Vendar je Martin Pavlič vedel za izhod iz osamljenosti, ne da bi mu že bilo treba iskati uteho v zakonskem tihožitju. Vpisati se pač mora v društvo upokojencev. Od zgodnje pomladi do pozne jeseni se bo lahko udeleževal izletov svojih novih, čeprav večinoma starejših tovarišev, skoraj vsak dan bo zahajal v društveni bife, pridružil se bo njihovim pevcem in kvartoprim: Tako bo našel med njimi nove prijatelje. Tam se mu pač ne bo pripetilo kaj takega, kar je nedavno doživel v svojem podjetju. Še vedno se je z ogorčenostjo spomnjal tistega razočarljivega dogodka, ki mu je brdko dal občutiti vso njegovo družbeno pomembnost.

Pred nekaj meseci je nekega dne prišla v njegovo pisarno souslužbenka Almira, šefinja sekretarjeve administrature, in mu predložila nabiralno polo: »Prispevaj, Tine, kolikor le moreš! Jutri slavi naš direktor svoj rojstni dan. Za petdesetletnico ga moramo lepo obdariti! Zbiram pa samo pri vas vodilnih.«

Martin ni še nikdar slišal trditve, da spada tudi on med »vodilne«. Toda spomnil se je na svoj lastni bližnji jubilej in se natihoma razveselil: »Gotovo bodo tudi mene za šestdesetletnico obdarili. Pri direktorju se je že pričelo!« Ko je iz nabiralne pole razbral, da so poedini darovalci povečini dali tisoč dinarjev, nekateri celo več tisočakov, je velikodušno izvlekel iz denarnice pettisočak in znesek vpisal v nabiralno polo. Direktorju pa je naslednje jutro petčlanska deputacija, ki so jo sestavljali oba predsednika delavskega sveta in upravnega odbora, oba sekretarja podjetja in komiteja ter glavni inženir podjetja, ponela čestitke delovnega kolektiva in mu izročila darila: visok kup prekrasnih, v pravo usnje vezanih knjig, zlato nalivno pero, nekaj kolekcij cigaret in več steklenic najfinjših likerjev. »Kolikšne obresti neki bo prinesla moja premetena naložba?« Je Martin odslej rad premišljeval. Da pa ne bi njegovega rojstnega dne prezrl, je dva dni poprej ob nevažnem opravku na sekretariatu prav prebrisano z videzom radodarnega zanimača vprašal Almino, koliko je stara. Da je samska in da jih šteje

(Nadaljevanje na 11. strani)

Lutka IZ PARIZA

VINCENT
MC CONNOR

- 49 -

Za sabo je Fanning zaslišal mrmranje. Ozrl se je in zagledal dekle poleg igralnega avtomata. Ogaben, surovo prebarvan avtomat in dekle sta bila zanj nekaj nepričakovanega. Po obliki obraza, lasih in barvi obraza, je bilo videti, da je tujka vzhodnjakinja — čudovito dekle v večerni obleki iz rdeče nenavadne svile.

»Naj vas mlada dama ne moti«, je dejal kralj mamil z na-

- 51 -

najbližji skrinji, da je bila spodaj obložena s pločvino, kakor da bi nekdo hotel izdelati dvojno dno. Je mar Jolivet tako tovoril mamila? Na zaboju je pisalo:

MAISON FLORION
STARINE
RUE BONAPARTE, PARIZ

Tih sum za vrati. Fanning se je ozrl. Bilo je neskončno dolgo, preden so se vrata odprla. Tih ženski šepet: »Monsieur Courtois?« Dekle iz Hongkonga. Njen lep obraz je bil boln nemira. »Proč morate, dokler se zgoraj razpravljajo!«

»Mislim, da ne govorite francoski?«

»Saj ne govorim!«

Sele tedaj je sprevidel, da govorita angleški.

»Jolivet ne ve, da razumem angleški.« Dvignila je roko. »Tu. Prinesla sem vam vaš samokres.«

»Najlepša hvala. Odvzel ji je orožje. »Povejte mi, kdo me je udaril?«

»Neki Američan. Njegovega imena ne vem. Oblečen e v črno usne. Zdaj se pogovarja z Jolivetom. Hočejo vas ubiti.«

Torej so bili usnjeni možje, ki so ga zasledovali, odkar je bil v Parizu, v zvezi z Jolivetom in prodajalci maronija? Povedal je dekletu, da ga tudi ti zasledujejo.

Prikimala je. »Prodajajo heroin. V vrečkah z maronijem. Samo geslo jim je potrebno povedati. Jolivet oskrbuje tudi prodajalke cigaret v nočnih lokalih.«

»Tega nisem mogla ugotoviti.« Pogledala je proti vratom.

»Prosim, zdaj morava od tod!«

Fanning je šel za njo ne da bi ji ugovarjal. Hodila sta po mračnem hodniku. »Zakaj mi pravzaprav pomagata?«

Prišla sta do polžastih stopnic. Za dekletom je stopal Fanning tiho s stopnice na stopnico. Nenadoma se je ustavila. »Čuvali se morava Wolfa.«

»Kdo je to?«

»Sluga, ki vas je privedel. Plazi se po hodnikih kakor kakšna zver. Pa saj tudi je. Rokuje s strahotnim orožjem: z bičem iz pletnega usnja.«

Sta sta dalje, dokler nista prišla na neke vrste galerijo. Dekle je položilo prst na nista. Fanning se je priplazil do ograje. Soba, v katero je videl, je bila le slabotno osvetljena. Jolivet je sedel za mizo, ki je bila prekrita s popisanimi listi. »Niste vedeli, da je bil zemljevid, ki sem ga kupil od vas, ponarejen?« je slišal Fanning njegovo vprašanje.

»In znova vam zatrjujem: zemljevid je točen!« odgovorila je temna prikazen, ki se je sprehajala sem ter tja. »Tudi drugi. Kaj boste verjeli temu golufu, ki se imenuje za Courtoisa ali meni?«

»Nerad bi bil kot bebec pred potapljači, ko bodo začeli iskati, a bi ne našli podmornice, je dejal Jolivet. »Zadeva me stane lepe denarce. Ste vsaj ugotovili, kdo je ta Courtois?«

»Ugotovili bomo. Wolf ga bo že pripravil do govorenja.«

- 50 -

smeškom. »Iz Hongkonga je in ne razume francoski.« Sedel je. »Nisem med tistimi, ki bi na dolgo o čem govorili. To mi prihrani čas za prijetnejše zadeve.« Pobožal je dekle s pogledom. »Radi bi mi nekaj prodali?«

»Bil sem navigacijski častnik na bombniku, ki je leta 1944 potopil podmornico z velikim tovorom opija«, je lagal Fanning. »Ostali člani posadke so bili Američani. Preden smo se vrnili v bazo v Angliji, sem si prerinjal natanko položaj potopljene podmornice.«

Jolivet se je smejal. »Kaj bi rekli, monsieur, če bi vam povedal, da že imam vaš zemljevid? Ali vsaj njegovo kopijo — skratka zemljevid, ki določa natanko položaj potopljene podmornice?«

»Rekel bi, da vam je nekdo prodal ponarejeno kopijo.«

»In bi trdili to celo tedaj, če bi vam povedal, da imam celo dva takšna zemljevida?«

»Torej dve ponaredbi.«

»Bi smel videti vaš zemljevid, monsieur Courtois?«

»Kakor hitro se bova sporazumela.«

»Kaj vam niso sporočili, da prinesite zemljevid nocoj s seboj?« Vprašanje je izzvenelo kot grožnja.

»Bil bi nor, če bi nosil takšen zemljevid s seboj«, je odgovoril Fanning.

Zdaj se je nasmehnil Jolivet. »In nori zagotovo niste, monsieur Courtois.«

Vstal je in stopil proti nasprotni steni. Fanning ga je spremljal s pogledom in se tako srečal s pogledom dekleta. Njena koža se je lesketala v motnem soju breskve. Lase je imela spete z glavnik iz žada. Jolivet je stegnil roko k sliki Renoirovega ženskega akta. Slika se je na tečajih odmaknila ob zidu in Fanning je zagledal skrito zidno blagajno. Jolivet jo je odprl, vzel in nje tanek zvitek papirja in se z njim vrnil k Fanningu. »Tu.«

V zavrtku sta bila dva zemljevida. Fanning ju je dvignil proti luči. Razločevala sta se samo po pregibih in madežih. Prikimal je. »Kakor sem vam rekel. To sta kopiji mojega zemljevida. Toda podmornica ni potopljena na mestu, ki je označeno. Nekdo vam je prodal kopiji ene in iste ponaredbe.« Začel je zvijati zemljevida v prvotni zvitek. Toda tega ni dokončal. Od zadaj ga je nekaj z vso močjo lopnilo po glavi. Fanning je utonil v globoko in gluho praznino.

- 0 -

Klet, ki jo je slabotno osvetljevala sveča — to je bilo prvo, kar je zaznal Fanning, ko se je ovedel.

Kdo ga je tokrat potolkel? Lepa Azijska, prijateljica pariškega kralja mamil, že ni mogla biti. Prenežna je bila za tako silovit udarec.

Fanning je potipal, če še ima samokres. Izginil. Počasi, kajti vsak premik ga je zabolil, se je oziral okoli sebe. Zaboji raznih velikosti so bili povsod naokrog, zabiti in odprti. Ob steni so bile tanke lesene ploščice. Fanning se je sklonil naprej in opazil v

- 52 -

»Ali zdaj verjamete, da morate izginit, monsieur?« je zasepetalo dekle.

Fanning je odstopil od ograje in jo pogledal. »Bolje bo, če zbežite takoj z menoj.«

»Nemogoče.« Spet je stopala pred njim po hodniku. »Toda povejte mi, kje vas lahko najdem.«

Je smel tvegati? Vsekakor je tvegala zanj življenje. »Hotel Augustins«, je dejal. »Rue Saint Augustin.«

»Oglasila se vam bom. Morda bom lahko zbežala že jutri ponoči, ko bo naslednje zborovanje.«

»Zborovanje?«

Da. Sami možki. Drug drugemu so podobni v usnjenih oblekah. Kakor v kakšnem gangsterskem filmu. Ta, ki je govoril z Jolivetom, je njihov vodja. Vedno znova se pogovarjajo o eni sami zadevi, o iskanju potopljene podmornice. Jutri se bodo sestali nekje v bližini Place Denfert-Rochereau.

»Veste kaj več o podmornici?«

Dekle je zmignilo z rameni. »Ne dosti. Jolivet pričakuje štiri pomagače iz Italije — globinske potapljače. Mislim, da bodo prišli iz Neaplja. Kmalu. Vse ima neko zvezo z zemljevidi, ki vam jih je pokazal.« Prislunila je. Razločno sta slišala sum dvigala. »Zdaj se peljejo v klet. Pohitite morava. Pojdite!«

Smuknila sta po marmornatih stopnicah skozi mračno vežo proti težkim vhodnim vratom. Dekle jih je odprlo. »Saj boste previdni, kajne? Jolivet vas bi ubil, če vas dobi.«

»Zaakj ne greste kar zdaj z menoj?«

»Ker bi Jolivet potem vedel, da sem vam pomagala. Zasledoval bi me. Pohitite morate.«

Bel thunderbird se je pošastno svetlil skozi dež. »To je moj avto.« je zasepetalo dekle. »Jolivet mi ga je podaril.« Umaknila se je. »Nazaj moram — tam čez je nekdo.«

Fanning je stekel čez zadnje stopnice. Moral je priti do svojega avtomobila, preden bo kdo zapazil njegov beg. Cisto brez sapa je prispel do renaulta. Ko je odpeljal, je v bližini zabrnelo motorno kolo.

Fanning je pogledal v vzvratno zrcalo. Videl je samo meglo. Naprej, samo naprej! Neznane uličice, most na Quai de la Tour-nelle.

Motorno kolo! Vozil ga je možki v usnjeni obleki. Dohiteval ga je. Fanning je peljal skozi rdečo luč in prehitel tovorni avtomobil. Cviljenje zavor, hupanje. Zelena luč na Place du Châtelet.

Fanning je videl, da se približuje tržnici. Istočasno je opazil, da se mu motorist spet približuje. Naglo je zasukal krmilo, da se ni zaletel v parkiranega tovornjaka, zapeljal spet na desno in ustavil. Ostalo mu je upanje, da se bo lahko peš izgubil v vrvežu velike tržnice. Ko je prijel za kljuko na avtomobilskih vratih, se je poleg njega ustavil motorist.

»Norec!« Roka v črni usnjeni rokavici je dvignila usnjen ščitnik z obraza. Obraz, ki se je pokazal, je poznal: Suzyn prijatelj Paul Larroque.

»Paul! Tega si nisem mogel misliti!«

Martinova ženitev

že nekaj nad štirideset, je seveda prav dobro vedel. Toda vsakršni dekletov odgovor, če le preostro ne zayrača vprašalca, ustvari dobrodošlo podlago za nadaljevanje in željno umeritev pogovora. Ko ga je Almirja prijazno poučila, da se naj moški zanimajo pri ženskah samo za njihovo mikavnost in njihovo starost, je Martin hinavsko zavzdihnil: »Ah, lahko si srečna, da nimaš niti polovice mojih let! Saj ti vendar lahko povem, da jih bom pojutrišnjem imel že šestdeset.« Ko pa je na svoj rojstni dan zjutraj prišel v urad, ga je na mizi pričakovala preprosta mala vaza in v njej skromen šopek cvetic. To je bilo vse! Ves dan se ni pripetilo nič več. Zato je Martin uganil: Vaza s cvetličami ni bila le darilo za rojstni dan, ampak predvsem znak Almirine hvaležnosti za njegovo kurtuazijo. Njegov jubilej torej ni vodilnim ljudem v železarni pomenil nič! Darila in čestitke direktorju so samo zadnji ostanek sicer že popolnoma zatritega parvenijskega osebnega kulta! Kratkotrajna iluzija je zamrla...

Z uredbo o priznanju in odmeri pokojnine in žepu se je Martin Pavlič podal v zgradbo društva upoko-jencev. Najprej je stopil v bife, ki je bil poln živahnih gostov. Na mizicah so stale čaše vina in steklenice piva, tu in tam tudi šilca konjaka in skodelice turške kave. Nekaj obrazov med gosti mu je bilo znanih, saj so nekateri upoko-jenci svoj čas službovali v železarni. »No, družbe mi ne bo manjkalo!« je zadovoljno dognal Martin, si privoščil čašico pelinkovca, potem pa vstopil v sosednji prostor, v katerem je uradoval društveni blagajnik.

»Kaj želite?« se je glasilo blagajnikovo vprašanje. Martin se je predstavil, povedal, da je upokojen ter izrekel željo, da postane član društva. Pokazal je svojo pokojninsko odločbo. Blagajnik si je zapisal njegove osebne podatke in ga vprašal, ali želi plačevati tudi prispevek za posmrtninsko zavarovanje. »Ne, to pa ne!« se je Martin prestrašil. Blagajnik je hitro sestavil račun: »Sto dinarjev znaša vpisnina, prav toliko stane tudi članska izkaznica. Celoletna članarina znaša sedaj tisoč dinarjev, posebej pa je treba plačati še sto dinarjev vsak mesec. Vse to skupaj je tisoč tristo dinarjev. Saj veste, da smo zaradi finančne reforme morali tudi mi zvišati članarino in vse druge prispevke. Toda prejemale boste naše glasilo vsak mesec brezplačno!«

»Saj nič ne ugovarjam, vse je v redu,« je dejal Martin. Plaćal je zahtevani znesek in dal v žep časovno pobotnico. »Toda kdo je umrl pri vas?« je še povprašal.

»Ne razumem, kje naj bi bil kdo umrl,« se je čudil blagajnik.

»No, gotovo vaš član, ker sem pravkar prispeval sto dinarjev za njegov venec.«

»Ah, tako! Ne, nihče ni umrl. Ta prispevek ste pa plačali za svoj lastni venec. Veste, že pred tremi leti je na našem občnem zboru bilo sklenjeno, da mora vsak član plačati vsakoleten prispevek za venec, ki mu ga bo naše društvo poslalo na njegov pogreb. Venec je vedno prav lep, pravzaprav dragocen, na njem pa žalni trak s primernim posvetilom. Zelo smo humani, ko olepšamo pogreb zlasti tistim članom, ki žive v skromnih razmerah in jim žaljujoči ostali ne morejo postreči s pogrebim razkošjem. Na ta način dobijo mnogi naš venec skoraj zaastonj, če kmalu umro. Toda naše društvo prizna pravico do venca vsem članom ne glede na to, koliko so zanj že plačali.«

»Torej že plačujem za svoj lastni pogreb?« se je zavzel Martin. »Sedaj sem vendar še v najlepših moških letih in mi najmanj petnajst ali tudi dvajset let še ne bo treba misliti na smrt,« je ugovarjal. »Kaj bi mi le rekli moji znanci, če izvedo, da imam svoj pogrebni venec že naročen in da si ga kar sam plačujem?« Ob srečnem domisleku je nadaljeval: »Toda samo en venec od vašega društva zame ne bo imel nobenega pomena! Imam namreč toliko prijateljev, znancev in sorodnikov, da bo tale vaš venec med tolikimi drugimi venci tako rekoč izgubil in ga nihče ne bo spoznal. Ali torej ne bi bilo pametnejše, da vam plačam vsako leto recimo tisoč dinarjev, vi pa mi potem na moj pogreb pošljite deset svojih vencev!

„Der Herrgottschaitzer von Ammergau“: Im Zeitalter des Body-Building brauchen wir einen Darsteller, der auch die Brust entblößen kann.“

In Belgrad im Touristen-Hotel „Slavia“ sitzen Sternfotograf Rudi Herzog und ich mit Jung-Siegfried zusammen. Er hat mehrere Wochen brustfreier Dreharbeit auf dem Gelände der Avala-Film hinter sich. Mit der jugoslawischen Staatsgesellschaft läßt Brauner sein Schlachtfeld-Spiel in kostensparender Co-Produktion drehen. Die kommunistischen Statisten – bis zu 800 je Drehtag – greifen für 7 Mark Tagesgage zum Paap-Schwert. Der naturblonde Uwe Meister

SIEGFRIED IN KOMUNIZEM

ali nemška verzija kitajskega pomenoslovja

Pred kratkim smo brali o tem, da rdeča garda na Kitajskem s svojo »kulturno revolucijo« žene zadevo tako daleč, da so postali nevarni celo grobovi, v katerih počivajo posmrtni ostanke imperialistov in revizionistov. Pekinska podružnica v Evropi – Tirana – vsak dan trosi prek etra »izbrane« izraze za revolucioniste. Vendar propagandistična zaslepljenost ni lastna samo Kitajcem in Albancem.

Ob gornjem posnetku je v obkroženem besedilu mogoče prebrati: ... Komunistični statisti – do 800 v snemanem dnevu – zgrabijo za sedem mark za svoje papirnate meče.

Novinar Martin Virchow, sodelavec revije »Stern« je v Jugoslaviji obiskal nemško filmsko ekipo, ki v koprodukciji z »Avala filmom« snema film Nibelungen. Osrednja ose-

ba te reportaže je metalec kladiva Uwe Beyer, ki igra Siegfrieda. Toda gospod Virchow hoče dati svoji podpoprečni reportaži tudi politični prizvok. Kako to stori? Po preiskušeni kitajski metodi. Kot bik v španski areni vidi vse rdeče, 800 jugoslovanskih stativov proglasi za komunistične artiste, ki (kakšna groza!) nastopajo za državno filmsko družbo. Ubogi Uwe, super-nemški tip in olimpijec, mora trenirati in metati kladivo na državnem stadionu »Partizan«, da bi obdržal svojo športno formo. Ne vemo, ali je tudi kladivo, ki ga meče, »komunistično« ali njegova »sveta zasebna last«. Res žalostno, da mora prirodno plavalasi Uwe trpeti bližino komunističnih artistov, stopati okoli komunističnih kulis, jahati komunističnega lipicanca, jesti in bivati v komunističnem hotelu

»Slavija«, a se ozirati za komunistično stasitimi Beograjkankami. Vse to mora revež početi zato, ker nemški producent Artur Brauner pozna osnovne matematične operacije in je zračunal, da bo film v komunističnem ambientu veliko cenejši kot v blagoslovljenem svetu zasebne iniciative. Če »Stern« plačuje privednik komunistično dvakratno ali desetkratno, bi si ga gospod Virchow pač lahko pogostejše privoščil. Mogoče ga je dodati k vsakemu samostalniku, zlasti še, ker se mu niti ne sanja, da bi utegnil pojem komunistični imeti izrazito ideološki pomen.

Mojstri pekinške propagandistične kuhinje bodo pozeleneli od jeze, če bodo zvedeli za tako očitne plagiatore v hamburški redakciji »Sterna«.

-ec.

Posledice znanosti

Tipični znanstvenik današnjega časa meni, da se z ostvaritvijo njegovega izuma v znanosti vse neha. Takšna mnenja seveda ne bodo vzdržala v prihodnosti. Vse bolj je čutiti pritisk na kreativno moč razuma, da bi posledice novih odkritij videli prej preden postanejo stvarnost. Zadnje obtožbo znanosti je bilo slišati na letnem zasedanju društva za napredek znanosti, kjer je angleški lord Walter Russel Brain očital znanstvenikom, da premalo razmišljajo o dobrih ali slabih posledicah svojih izumov. Na primer: nuklearna energija bi lahko z eksplozijami uničila milijone ljudi, vtem ko bi zmaga nad boleznimi lahko privedla do nenormalnega povečanja prebivalstva v krajih, ki so že prenaseljeni in jim primanjkuje hrane. Takšno mnenje ni na mestu, ker lahko ovira napredek znanosti in človeštva, hkrati pa demoralizira os-

novno znanstveno raziskovalno delo, ko omejujejo njegov značaj na golo raziskovanje.

Res je, da bi mnogi izumi imeli ali bi lahko imeli nezaželene posledice. Med probleme, ki jih pripisujejo znanosti, sodijo radioaktivne vrvice, prenaseljenost zaradi avtomatizacije itd. Toda takih problemov ne bo mogoče doseči z zaviranjem razvoja znanstvene misli, saj bi bilo nesmiselno, če bi hoteli morda z zakonom dajati omejevanje znanstveno delo, kakor so to delali v srednjem veku. Takšna prizadevanja, četudi bi uspela, bi nam prinesla več škode kakor koristi. Bistvo dileme namreč ni v pridobivanju znanja, marveč v njegovi uporabi. To pa seveda še ne pomeni, da se odgovornost znanstvenikov neha z njihovimi odkritji. Vsi bi si morali prizadevati, da bi znanost uporabljali v dobrobit človeštva. Vseposvobod bi se morali

boriti zoper zlo. Tako je komite za znanost ameriškega društva nastopil proti napadom na znanost s proklamacijo o boju za napredek ljudskega blagostanja, čeprav se je v svojem programu omejil na vesolje. Razen tega se je zavzel za dva predloga, ki oba težita za tem, da bi z znanstvenimi projekti seznanjal v širšem smislu tudi javnost. Po prvem predlogu naj bi vsi vojaški izumi prenehali biti tajni, po drugem pa bi o vseh fazah znanstveno raziskovalnega dela z možnimi socialno ekonomskimi posledicami javno razpravljali v krogih znanstvenikov kakor izven njih. Seveda je težko verjeti, da bo komite v tem pogledu dosegel kakšen uspeh, toda oba predloga naj bi pripomogla, da bi državniki, vojaški in industrijski konstruktorji posvetili več pozornosti posledicam njihovih odločitev pri uporabi znanstvenih dosežkov.

KRATKE

DOBRI STARI CASI SO BILI: ... KO JE BILA DOBRODELNOST CEDNOST IN NE ORGANIZACIJA. ... KO SO LJUDJE, KI SO NOSILI PLAVE DELOVNE HLAČE, TUDI DELALI. ... KO SO PLAČALI DAVEK SAMO TISTI, KI SO GA LAHKO PLAČALI.

NAPIS V HODNIKU PRED SODNIKOM ZA PREKRŠKE: ... NE GODRNJAJTE. MISLITE NA PREKRŠKE, KI STE JIH STORILI, PA VAM JIH NI BILO TREBA PLAČATI, KER VAS NI-SMO UJELI.

POLITIK MORA VSAKO ZADEVO GLEDATI Z OBEH PLATI, DA LAHKO POTEM BOLJ NEDOLOČENO GOVORICI.

MOŽ, KI JE NEHAL KADITI, ZASLUŽI NASO POSEBNO POZORNOST. NAVADNO PA NAS NA TO SAM NEPRESTANO OPO-MINJA.

ČE BI SE ZENSKE RES OBLACILE TAKO, DA BI UGAJALE MOZEM, BI NOSILE OBLEKE OD LANI.

KO SO VPRAŠALI WALT DISNEYA, ČE VERJAME V SVOJ UMETNIŠKI USPEH TU-DI ZA BODOČE, JE ODGOVORIL: ... S AJ-MORAM, IMAM ZA OSEM MILIJO-NOV DOLARJEV DOLGA.

V LIKOVNEM SALONU: ... TALE SLIKA NUDI TEMO ZA RAZBURLJIV RAZGOVOR, TODA TRENUTNO NE VEM, KAJ NAJ O NJEJ REČEM...

NEKAJ ZA ZEJO

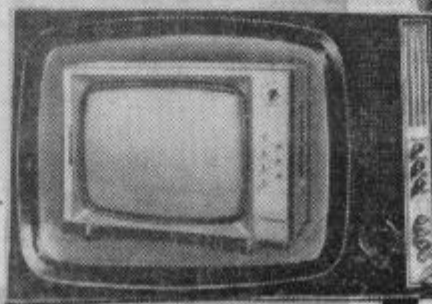
Utrujen popotnik je pozvonil pri vratih hiše ob cesti in je zaprosil gospodinjco, naj mu da nekaj proti

žeji. Gospodinja mu je prinesla kozarec vode, toda popotnik je ogorčeno ugovarjal: »Saj nisem umazan, temveč žejen!«

KVALITETA

ki jo vidite in slišite

TV SPREJEMNIKI
OD 5 DIN
168000- DO 336000-
EKRAJ
OD 47 CM DO 65 CM

VELEBLAGOVNICA

Ajndski magazin

CELJE

Martinova ženitev

Tolikoštevilo bodo ljudje hitro opazili in tudi vaše društvo se bo na ta način bolj postavilo.

»Ne, ne, to ni mogoče!« je nasprotoval blagajnik. »To ne bi bilo v skladu s sklepom obnega zbora. Vsakdo dobi samo en venec!«

»No, prav!« je razpredal Martin svoje hudomušne misli, pri tem pa se je držal resno, kar se je le dalo. »Ce zadevo natančno premislim, sem tudi jaz pravzaprav proti toll-kemu številu vencev. Sploh vencev ne maram in me prav nobeno rast-linstvo ni čne zanima. Le pomislite, kako poteče vsa ta stvar! Ko rajni-ka pokopljejo, mu gomilo pokrijejo z venci. Cez nekaj dni se vlije dež, kmalu nato spet pripeka sonce. In ko pride čez štirinajst dni žalujoča vdova h grobu, odnese trohneče ven-ce in jih vrže na smetišče. Kmalu nih-če več ne ve, koliko je bilo vencev in kdo jih je dal. Zato proč z venci! Nekaj boljšega vam predlagam. Ka-ko bi bilo, če vam namesto za venec plačam vsako leto določen znesek, kolikor pač hočete, in sicer za tiste-ga, ki bi mi ob preranem grobu spregovoril nekaj lepih besed? Se-veda bi ta vaš delegat moral govo-riti vsaj pet minut, ako ne še dalje. Razen tega tudi ne bi smel prav-nič zabavljati zoper mene. Samo hvaliti me mora. Verjemite, takšen slavospev napravi vtis, da si ga ljudje za dolgo časa zapomnijo! Brez dvoma niti dvajset vencev ne zaleže toliko, kakor en sam dober govor-nik. Kar povejte, koliko bom moral plačati!«

Obornik društva je s pozornim zanimanjem poslušal najnovejšega društvenega člana, ki mu je vedno manj bil po godu. Samo takemu močno omejenemu človeku lahko pride na misel, da bi si naročil go-vornika za svoj lastni pogreb že več let naprej!

Gotovo pa je bil Martin Pavlič do-slednejši. Če je naročitev govornika za lastni pogreb, nesmisel, je vna-prejšnje plačevanje za pogrebni ve-nec vsaj enaka bedastost. Verjetno pa tile upoko-jenci niso več dovolj razsodni. Tudi blagajnik je Martina zavrnil s lakoničnim opozorilom, da so nagrobni govori zadeva pokojni-kovih zaslug ali njegove priljublje-nosti in zlasti sposobnosti čustev, nikdar pa ne smejo biti z denarjem kupljene pravice.

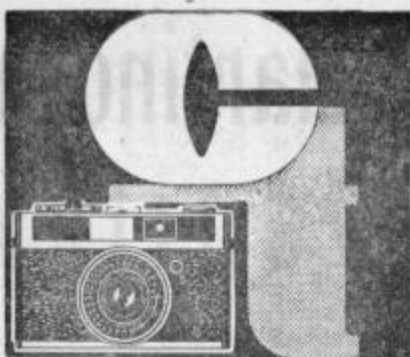
Razočaran in nevoljen je Martin zapustil zgradbo upoko-jencev in se, v njej nikdar več ni prikazal. Njega-va življenjska modrost se ni ujema-la z Epikurovim naukom o nesebič-nem prijateljstvu, zakaj Martin Pav-lič ni potreboval in iskal ljubezni iz človekoljubja, temveč zato, da bi v njej osrečil sebe. Ko je meglena jesen minula in je pritisnil prvi de-cemberski mraz, je odposlal druš-tvu upoko-jencev pismo. Sporočil je, da se ne strinja z nekaterimi nalo-gami in cilji društva. Zato društvu naznanil svoj izstop.

Upoko-jencu Martinu je ostala od-prta ena sama pot, ta pa je vodila v zakonsko zvezo. Kakor se je ved-no bal te poti, ker mu je pomenila slovo od brezskrbne mladostnosti, s prav tolikšno silovitostjo je sedaj zahrepenel po njenem opoju. Ljube-zen je našel kot človek, ki ljubi predvsem samega sebe in ki mu je ljubezen potrebna v potešitev strahu pred samoto in zapuščenostjo. Le z njo se je še lahko uprl brezci-ljivosti in praznini svojega življe-nja.

Almira ni imela prav nobenih ugo-vorov. Tudi njej je pomenila ljube-zen, postavljena na trdnj temelj za-konske zveze, edini izhod iz grenko-be brezsončnih dni. Izoblikovana v ženo in ljubavnico se je vsa srečna predala ugodju zakonskih skrbi in žrtev. Sreča obeh mladoporočencev je prenehala biti vertibilna, saj se jima je s tolikšnim zanosom na-smehnila poslednjikrat.

NAJ SE ZGODI KARKOLI ŽE, VEDNO SE BO NAŠEL NEKDO, KI JE VEDEL ŽE VNA-PREJ, DA SE BO ZGODILO. (L. S.)

KAKO NAM JE SOSED BIL PRI SRCU, SPOZNA MO RESNICO SELE V TRENUT-KU, KO VIDIMO SELITVENI AVTOMOBIL PRED NJEGOVIMI DURMI. (O. A. B.)

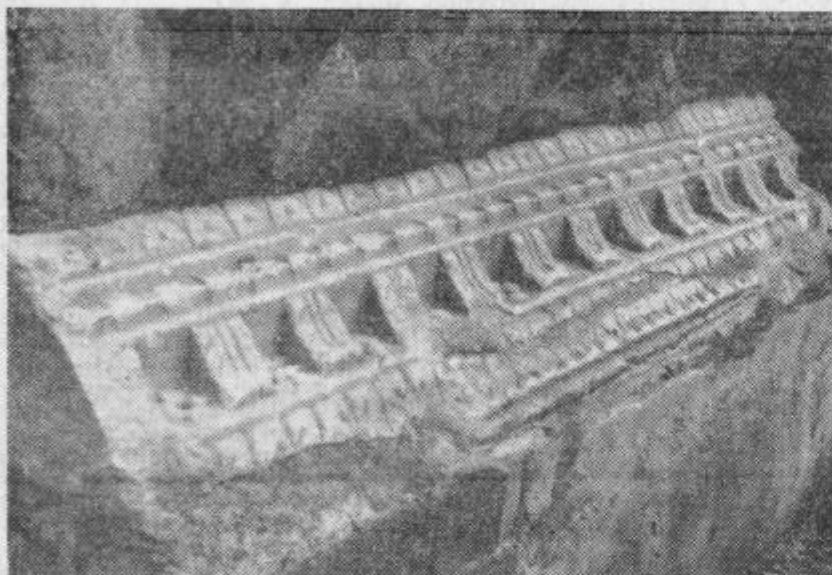
INTERNACIONALNI CIRKUS »ORFEI«, KI BO 30. SEPTEMBRA RAZPEL SVOJ VELIKI SOTOR V LJUBLJANI, JE CETRTI PO VELIKOSTI NA SVETU. V NJEM NASTOPA 150 ARTISTOV IN DVEŠTO ŽIVALI, MED TEMI TUDI 15 LIPICANCEV, KUPLJENIH V JUŽOSLAVIJI. KROTILKA LEVOV JE MARIBORČANKA MONIKA GRADISNIK, V CIRKUSU JE ZASEL TUDI TOMAŽ TERČEK KOT NAPOVEDOVALEC. TODA POMEMBNA VLOGA, ČE POMISLIMO, DA JE BIL V ZDA NAPOVEDOVALEC SLAVNI DANNY KAY... DA JE CIRKUS ZARES VELIK, POVE TUDI PODATEK, DA DNEVNI STROŠKI VZDRŽEVANJA ZNASAJO DVA IN POL MILIJONA STARIH DINARJEV, DA IMA SVOJE OGREVANJE ITD., ITD. KO SMO SE ODLOČILI MED SLIKO KRASNH KONJ, MED PREDSTAVO IN MED PRIKUPNO LIANO ORFEI, JE ZMAGALA LEPOČICA LIANA ORFEI JE LASTNICA CIRKUSA, JE FILMSKA IGRALKA, TELEVIZIJSKA NAPOVEDOVKA IN PEVKA. V LJUBLJANI BO PELA PESEM »LUCI LJUBLJANE« — V SLOVENSČINI...

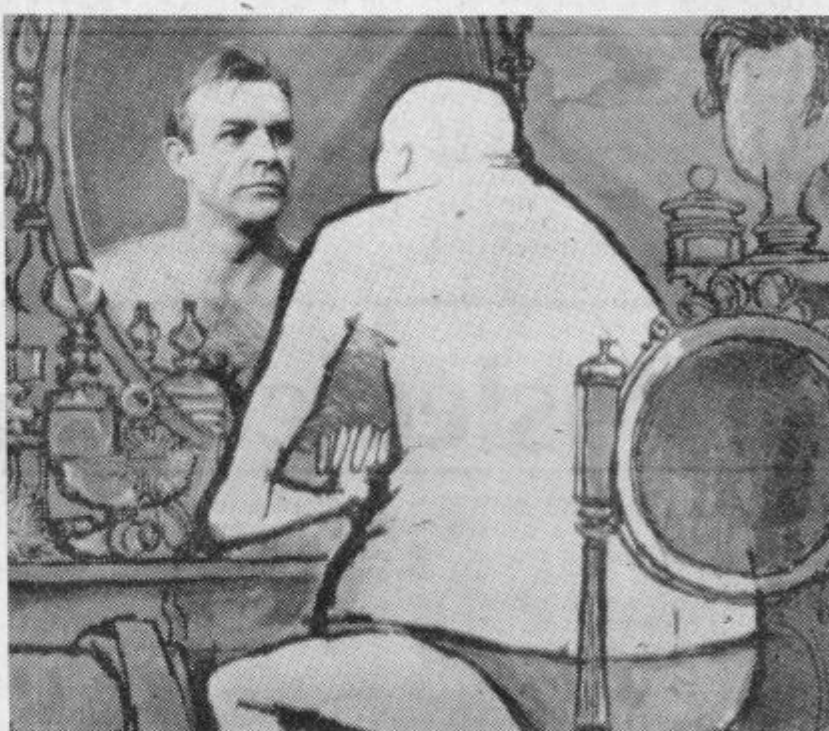
DANSKE PRINCEZE SO GODNE ZA MOZITEV, ZLASTI NAJSTAREJŠA MARGARETA, KI JE STARA 26 LET IN JE PRESTOLONASLEDNICA. V SOSEDNJI HOLANDIJI SE SE VEDNO NI POLEGLO NEZADOVOLJSTVO, DA SE JE TAKAJŠNJA PRINCEZA POROČILA Z NEMSKIM PLEMICEM, KI JE BIL KOT HITLERJEV OFICIR ZELO ODLIKOVAN. KAJ JE POTEM CUDNEGA, DA SO TUDI NA DANSKEM BILI V SKRBEH, KAM SE BO OBRNILO SRCE NJIHOVE PROROJENE PRINCEZE, ODKAR JE TUDI V VLADARSKIH HISAH NAVADA, DA JE LJUBEZEN PRVI FAKTOR, KI ODLOČA PRI KRALJEVSKIH POROKAH... IN, ZDAJ JE DANCER LE ODLEGLO. IZBRALA SI JE FRANCOŠKEGA DIPLOMATA HENRYJA DE LABORDEA. BODOCI MOZ JE SICER SAMO GROF, A KAR JE NAJVAŽNEJŠE, PRAVIJO NA DANSKEM, ČE ZE TUJEC, VSAJ NE NEMEC.

DINO DE LAURENTIIS, ITALIJANSKI FILMSKI PRODUCENT, KI JE PRED KRATKIM POSNEL FILM O USTVARJANJU SVETA PO BIBLIJI, JE NEDAVNO NAPRAVIL KONEC RAZPRAVAM O USTVARITVI PRVEGA ČLOVEKA. ZANIKAL JE NAMREČ, DA BI ČLOVEK NASTAL TAKO, KOT TO OPISUJEJO STEVILNE RELIGIJE, PA TUDI TO, KAKO RAZVOJ ČLOVEKA OPISUJE MODERNA ZNANOST... ADAM JE NASTAL KOT POSLEDICA HLADNOKRVNE INVESTICIJE V VISINI DESET MILIJARD LIR. TOLIKO NAMREČ STANE FILM Z ULLO BERGRYD (EVA) IN MICHAELOM PARKSOM (ADAM) V GLAVNIH VLOGAH.

Celjske antične razglednice niso omejene samo na ozek prostor starega Celja. Posamezni kosi arhitekture celejanske dobe so prišli prav tudi naslednikom rimske Celeie. Kdo ve koliko kamnitih umetnin je še vzidanih v temelje in debelo zidovje starih celjskih hiš in meščanskih dvorcev? Tudi v cerkev na Miklavškem hribu je vzidanih več rimskih spomenikov. Najbrž so jih tja gor spravili iz Celja, ko so gradili cerkev. Na sliki vidimo enega izmed dveh okrašenih marmornatih arhitravov, vzidanih v zidove cerkve

KAJ SE JE V RESNICI DOGAJALO V TRENTU, KO JE NASTAL TALE POSNETEK, BI VEDEL POVEDATI LE TISTI, KI GA JE NAREDIL. FANTIC PRED BRO-NASTIM SPLAVAR-JEM V CELJU JE ZAGONETEN. GA JE STRAH, PA KRICI, NAJ GA SPRAVIJO S PODSTAVKA? ALI SE JE MORDA TAKO VZIVEL V OKOLJE, DA ZDAJ KOT PRVI »KARMANIS« OPOZARJA NA SKALE V TOKU REKE?

PETER IZ ROGASKE SLATINE JE V SVOJEM PISMU IZRAZIL ŽELJO, DA BI KDAJ NA NASO SLIKOVNO STRAN UVRSTILI TUDI FILMSKE IGRALKE IZ DOMACEGA VRTA. KER NAS JE PREHITEL TI IN OBJAVIL ZADNJE CELO PLEJADO ZVEZDIC NAIRAZLICNEJŠE SVETLOBNE MOČI, SMO SE ODLOČILI ZA ENO, KI JO JE TI POZABIL. TO JE NADJA REGIN ALI PO NASE PODERE-GIN. ZVEZDICA SLAVI BOLJ PO PROPAGANDNIH SLIKAH ZA PERILO IN KOZMETIKO. V JAMES BONDOVEM FILMU »ZLATI PRST« PA JE DOBILA CELO GLAVNO VLOGO — PO ŽELJI NASEGA BRALCA — PREČEJ SLEČENA.

Križanka

VODORAVNO: 1. izraz veselja; 5. kraljevo pokrivalo; 10. vokalna ali instrumentalna tehnična vaja; 11. vrsta modernega orožja; 13. majhen plug; 14. Ludolfovo število; 15. žuželka, ki s pikanjem muči zlasti govedo in konje; 16. osebni zaimek; 17. splet ženskih las; 19. osebni zaimek za množino; 20. kemični znak za zelo radioaktiven element; 23. vrsta usnja; 25. čut za pravilno vedenje v družbi; 26. skupno ime za tri najvišja nordijska božanstva; 27. ime ameriškega filmskega igralca Douglassa; 29. avtomobilska oznaka sarajevskega okraja; 30. strjeni sok, ki kakor gosto mleko teče iz narezane, nedozorele makove glave ter je organizmu zelo škodljiv; 31. rastlina tropskih krajev, katere mesnati plod je velik kot otroška glava; 33. nezakonito prilaščanje tuje lastnine; 34.

sodobni brazilski romanopisec (Jorge); 35. oblačilo, ki se nosi ob določenih prilikah. NAVPIČNO: 1. najemnina za stanovanje; 2. križanec osla in kobile; 3. moško ime; 4. medmet, ki zaznamuje smeh; 5. presoja ka-kega teksta ali knjige; 6. egipčanski sončni bog; 7. vidni organ; 8. nedoločen prostor, v katerem se gibljejo zvezde; 9. žensko im-10. Cankarjeva pesniška zbirka; 12. ena izm-računskih operacij; 14. sodobni francoski s-15. kar in likovni umetnik, po izvoru Španec (Pablo); 17. žužkojede; 18. živji pod zemljo; 19. pripadnik zahodne veje starih Slovanov; 24. boja hiša; 26. pripadnik enega izmed najbolj znanih indijanskih plemen; 28. orien-talsko barvilo za lase; 30. makedonsko kolo; 32. okrajšava za anno Domini (v letu Gospo-dovem); 33. začetni priimka in imena veli-kega poljskega učenjaka. (UDOL)

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10								11
13				14		15		
16				17		18		19
20			21					22
23		24		25			26	
27			28		29		30	
31				32		33		
34						35		

CELJSKI TEDNIK

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: Celje, Gledališka ulica, poštni predal 161, TELEFON: 23-69. — UREJUJE uredniški odbor, GLAVNI UREDNIK Tone Skok, ODGOVORNI UREDNIK Drago Hribar. — Casopis je ustanovil okrajni odbor SZDL Celje. Izhajal je kot »Nova pot«, »Na delo« (1945), kot »Celjski tednik« (1948-1950), nato kot »Savinjski vestnik« (1950-1954) in od 1955 ponovno kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1966 so ga USTANOVILE občine Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur pri Celju, Smarje pri Jelšah in Zalec. — Tednik IZHAJA ob petkih, IZDAJA: Zavod za informativno službo Celje. TISK IN KLISEJI: »Celjski tisk«. — CENA: posamezna številka 50 par (50 din), letna naročnina 20 (2.000) din, polletna 10 (1.000) din. Tujina 40 (4.000). TEKOČI RACUN: 507-3-223.